

CARACTERUL LUI DUMNEZEU

Dumnezeu nimicește sau nu - studiu comparativ

Realizat de:

Andrei Lechovolea

BRAȘOV

August 2021

Cuprins

ABREVIERI.....	3
PREFAȚĂ	4
INTRODUCERE.....	5
REVIZIA LITERATURII	6
CAPITOLUL 1. POTOPUL CU APĂ	15
1.1. Caracterul non-violent al lui Dumnezeu la potopul cu apă	16
1.2. Caracterul violent al lui Dumnezeu la potopul cu apă.....	21
CAPITOLUL 2. SODOMA.....	26
2.1. Caracterul non-violent al lui Dumnezeu la distrugerea cetății Sodoma	27
2.2. Caracterul violent al lui Dumnezeu la distrugerea cetății Sodoma.....	32
CAPITOLUL 3. POTOPUL CU FOC.....	41
3.1. Caracterul non-violent al lui Dumnezeu la distrugerea planetei Pământ.....	41
3.2. Caracterul violent al lui Dumnezeu la distrugerea planetei Pământ.....	57
CONCLUZII.....	70

ABREVIERI

- 1888 = (eng.) *The Ellen G. White 1888 Materials* - anul 1987 (carte compilată)
- 1SG = *Spiritual Gifts, vol. 1* - anul 1858
- 1SP = (eng.) *The Spirit of Prophecy, vol. 1* - anul 1870
- 4SP = (eng.) *The Spirit of Prophecy, vol. 4* - anul 1884
- 5M = *Mărturii pentru comunitate, vol. 5* (eng. *Testimonies for the Church, vol. 5*) - 1882
- Aî = *Adevărul despre îngeri* (eng. *The Truth About Angels*) - anul 1996 (carte compilată)
- BEcho = (eng.) *Bible Echo and Signs of the Times* - anul este specificat la nota de subsol
- CH = *Calea către Hristos* (eng. *Steps to Christ*) - anul 1892
- DV = *Divina vindecare* (eng. *The Ministry of Healing*) - anul 1905
- Ed = Educație – anul 1903
- Ev = *Evanghelizare* (eng. *Evangelism*) - anul 1946 (carte compilată)
- ExV = *Scrieri timpurii* (eng.) *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White* - anul 1851
- FA = *Faptele Apostolilor* (eng. *The Acts of the Apostles*) - anul 1911
- GCDB = (eng.) *General Conference Daily Bulletin, vol. 5* - anul 1893
- IM = *Istoria Mântuirii* – anul 1870
- HLL = *Hristos lumina lumii* (eng. *The Desire of Ages*) - anul 1898
- Ms = (eng.) *Letters and Manuscripts* (Publisher: Ellen G. White Estate) - anul este specificat la nota de subsol
- PDH = *Parabolele Domnului Hristos* (eng. *Christ's Object Lessons*) - anul 1900
- PP = *Patriarhi și profeți* (eng. *Patriarchs and Prophets*) - anul 1890
- PR = *Profeți și regi* (eng. *Prophets and Kings*) - anul 1917 (anul publicării)
- PROLI = (eng.) *Prophetic Lights* - anul 1889
- PTUK = (eng.) *The Present Truth, vol. 15* - anul 1899
- RH = (eng.) *The Review and Herald* - anul este specificat la nota de subsol
- SEv = *Slujitorii Evangheliei* (eng. *Gospel Workers 1915 ed.*) - anul 1915
- SAA – *Solii alese volumul 1* (eng. *Selected Messages Book 1*) - anul 1958 (carte compilată, iar ediția tradusă în limba română are alte pagini)
- ST = (eng.) *The Signs of the Times* - anul este specificat la nota de subsol
- TV = *Tragedia veacurilor* (eng. *The Great Controversy*) - anul 1911
- WOR = (eng.) *Waggoner on Romans* - anul 1896

PREFAȚĂ

Studiul acestui subiect în lucrarea de față a fost o necesitate și o provocare de a studia mai profund despre caracterul lui Dumnezeu. Din ce în ce mai mulți oameni adventiști de ziua a șaptea îmi tot spuneau direct sau indirect despre nonviolența lui Dumnezeu, iar eu știam puține argumente că Dumnezeu ucide în mod direct sau indirect. Din acest motiv mi-a luat mai multe luni de zile să ascult ce argumente au cele două grupări. Atunci când se studiază orice subiect biblic trebuie plecată de la o premisă. În cazul de față adventiștii pot pleca de la premisa să își formeze propriile convingeri pe o interpretare personală din Biblie și din scrierile lui Ellen White sau să își formeze o părere personală fără o adăugare personală din scrierile lui Ellen White și din Biblie. Premisa de la care am plecat pentru a-mi forma propria convingere despre caracterul lui Dumnezeu, a fost bazat pe ceea ce au menționat scriitorii biblici, Ellen White și pionierii adventiști.

Sper ca studiul acesta despre caracterul lui Dumnezeu să te ajute, și pe tine dragă cititorule, să iei decizia cea corectă despre adevăratul caracter al lui Dumnezeu. Domnul să își binecuvânteze timpul de studiu din acest material.

Dacă dorești să mă contactezi legat de acest subiect biblic sau de altul, atunci poți să mă contactezi pe facebook: <https://www.facebook.com/andrei.lechovolea> sau pe email: lechovoleaioanandrei@gmail.com.

Cu stimă, inginer IT și teolog Andrei Lechovolea

INTRODUCERE

În zilele actuale tot felul de curente teologice (noi sau erezii vechi) atacă doctrinele pionierilor Bisericii Adventiste de Ziua a Șapte. Un număr crescând de adventiști consideră că Dumnezeu nu nimicește pe nimeni. Studiul de față tratează subiectul caracterului lui Dumnezeu, dacă este nonviolent sau violent.

Dumnezeu nimicește sau nu nimicește pe cei nelegiuți? Care sunt efectele practice la acceptarea uneia dintre înțelegeri din cele două perspective?

Oamenii se comportă așa cum îl percep pe Dumnezeu. O prezentare pe scurt a teologiei practice ar fi că cei care consideră că Dumnezeu este atât bun cât și drept, susțin că trebuie să aplice pedepse, dacă este cazul (ex. un tată își pedepsește copilul), și să facă dreptate când lucrurile sunt în confuzie. Pe când cei au convingerea că Dumnezeu nu pedepsește, care cred că Dumnezeu doar salvează, aceștia susțin că Dumnezeu este doar bun și consideră la rândul lor că nu trebuie să aplice nici o pedeapsă, ci trebuie doar să îi ajute pe semeni (familie, prieteni, străini și dușmani).

Scopul acestei lucrări este de a aprofunda înțelegerea fiecărei grupe despre caracterul lui Dumnezeu: fie violent, fie non-violent.

În acest studiu la revizia literaturii vor fi prezentate pe scurt conceptele neadventiste despre caracterul lui Dumnezeu și istoria Marii Lupte. De la capitolul 1 până la sfârșit vor fi prezentate interpretările adventiste conținând și materiale scrise de Ellen White.

Subiectele propuse pentru studiu sunt cele mai cunoscute de cititorii biblici. În primul capitol va fi prezentat caracterul lui Dumnezeu la potopul cu apă. În capitolul al doilea va fi prezentat felul cum intervine Dumnezeu, atunci când a fost distrusă cetatea Sodoma. În cel de-al treilea capitol se va dezbate subiectul „focul din Cer” care îi va nimici pe cei nelegiuți după cei 1000 de ani din Apocalipsa 20. La concluzii voi prezenta perspectiva teologiei practice asupra alegerii uneia dintre cele două concepte (violent sau nonviolent).

REVIZIA LITERATURII

Caracterul lui Dumnezeu

De-a lungul istoriei Pământului, popoarele păgâne s-au distanțat treptat de Dumnezeu, considerând că Dumnezeu este sângeeros și căută să îi nimicească pe cei care nu se supun poruncilor Sale. Au fost nemulțumiți de Dumnezeu pentru că nu primeau ceea ce își doreau imediat, din acest motiv și-au creat proprii dumnezei, după mintea lor, după plăcerile lor, oferindu-le închinare ca să le împlinească nevoile și dorințele lor. Ei și-au imaginat că idoli lor le cer tot felul de jertfe de îmbunare, pe când Dumnezeul bibliei nu este de acord cu jertfe de îmbunare (pentru că El este bine absolut, sursa de bunătate), ci El le cere oamenilor să se lepede de sine (egoism) printr-o viață de ascultare față de El (Deuteronomul 18:21; 1 Samuel 15:23).

Concepția evreilor despre caracterul Dumnezeu este menționat în scrierile profeților din Vechiul Testament că dacă nu ascultă cineva de El, atunci vor suporta mânia Lui (Numeri 11:1 etc.), dar este binevoitor cu cei ce Îl ascultă (Deuteronomul 7:12 etc.).

Creștinii au o concepție bună despre Dumnezeul bibliei, deoarece ei au înțeles din viața și moartea lui Hristos caracterul Tatălui (Ioan 3:16). În Biblie este precizat că Dumnezeu este atât bun cât și răbdător și El are o îndelungă răbdare pentru ca fiecare om să se pocăiască înainte de închiderea harului (2 Petru 3:9). Singurul Fiul născut al lui Dumnezeu a primit porunca din partea Tatălui de a judeca lumea care va arăta dreptatea lui Dumnezeu (2 Corinteni 5:10), distrugând cu foc pe Satana și pe cei care nu vor să fie de partea lui Isus în această Mare Luptă dintre Hristos și Satana (Apocalipsa 20:9-10).

În cadrul bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea a apărut o mișcare care susțin caracterul nonviolent al lui Dumnezeu. Această grupare nu consideră că Dumnezeu nimicește, ci ei susțin că Dumnezeu își iubește creaturile și nu le distruge, iar ceea ce îi

distruge pe păcătoși sunt păcatele lor. Totuși concepția adventiștilor la nivel mondial consideră că Dumnezeu bibliei îi va distruge pe păcătoșii răzvrățiți: fie direct, fie indirect.

Această perspectivă nouă despre caracterul lui Dumnezeu am dorit să-l aprofundez pentru a înțelege mai clar dacă este un adevăr 100% biblic sau are doar un anumit procent adevărat. Unde nu este 100% biblică adevăr acolo este o învățătură a celui rău. Prin acest studiu sper ca să îi ajut și pe alții să vadă diferența dintre cele două concepte despre caracterul lui Dumnezeu. Mi-am dorit ca să cunosc explicația biblică și am căutat în literatura adventistă ca să știu ce au scris pionieri Adventiști de Ziua a Șapte (cu tot ce a lăsat scris și Ellen White). Pe lângă aceste lucruri urmăresc să combat învățătura falsă despre caracterul lui Dumnezeu din studiul meu personal.

În literatura Adventistă este scris despre Marea Luptă dintre Hristos și Satana. Ellen White a scris cel mai mult despre acest subiect în comparație cu toți pionierii adventiști. Pe lângă faptul că a scris cel mai mult dintre ei, Domnul Isus a inspirat-o în mărturiile sale ca ceea ce a scris să fie la fel de inspirat precum au fost scrierile fiecărui scriitor biblic.

Istoria universului a fost în felul următor (din perspectiva scrierilor lui Ellen White): îngerii trăiau în armonie, iubire și aveau pace, până la un moment dat, când un înger (care avea funcția de heruvim, Ezechiel 28:14) pe nume Lucifer (care a ajuns să primească numele de Satana = Vrăjmaș),¹ nu fost de acord cu hotărârea lui Dumnezeu și astfel acest înger a pus la îndoială caracterul lui Dumnezeu.² Acest heruvim pe ascuns le propunea îngerilor, sub diverse forme/moduri, faptul că conducerea lui Dumnezeu nu este bună, deoarece El îi privează de libertate și astfel îngerii nu vor ajunge să fie 100% fericiți.³

---

¹ E. G. White, *PP*, 39.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#83>

² E. G. White, *ST*, September 18, 1893, par. 1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/820.11782#11786>

³ E. G. White, *Aî*, 38.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.179#186>

Vezi și E. G. White, *Aî*, 43.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.213#215>

În ceea ce privește caracterul lui Dumnezeu: (1) El le oferă creaturilor inteligente ale Sale: putere, înțelepciune, pricepere și altele; (2) Dumnezeu așteaptă închinare din iubire din partea făpturilor inteligente ale Lui, atunci când le poruncește anumite lucruri.⁴

Înainte de crearea Pământului, Tatăl, într-o ocazie, L-a investit pe singurul Său Fiu născut divin cu stăpânire fără limite peste întreaga oștire Cerească.

Imaginea 1: <https://dailymanna.me/2012/11/29/every-knee-shall-bow/>

Oriunde ar fi prezența Fiului să fie perceput ca și cum ar fi prezența Tatălui; și orice ce spunea Fiul să fie ca și cum Însuși Tatăl ar porunci acele cuvinte.⁵ După această investire, Tatăl le-a poruncit tuturor îngerilor să îi dea închinare singurul Său Fiu născut divin.⁶

Vezi și E. G. White, *Aî*, 42.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.207#210>

⁴ E. G. White, *PP*, 34.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#63>

⁵ E. G. White, *Aî*, 32.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.153#156>

⁶ E. G. White, *Aî*, 33.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.153#159>

Lucifer când a fost creat era frumos și înțelept cât se putea asemănător cu Dumnezeu.⁷ El a fost cel dintâi înger care primea porunci de la Fiul lui Dumnezeu și el la rândul lui le transmitea îngerilor.⁸ Atunci când a fost investit Fiul cu statutul de a fi egal cu Dumnezeu Tatăl, el nu a acceptat investirea Fiului din partea Tatălui de a fi Fiul egal cu Tatăl și nici nu a fost de acord ca Fiul să fie singura ființă din univers care să aibă acces la planurile Tatălui,⁹ fiindcă (Lucifer) era frământat în ceea ce privește această investirea a Fiului, se întreba: oare nu sunt hainele mele la fel de strălucitoare, nu sunt destul de înțelept?¹⁰ Gânduri de felul acesta îl măcinau și un conflict era în inima lui („adevărul, dreptatea și credințioșia se luptau împotriva urii și geloziei”): „De ce”, întreba acest înger puternic, ‘să aibă Hristos supremația? De ce să fie El onorat mai presus de Lucifer?’¹¹ Apoi, când Lucifer și ceilalți îngeri trebuiau să se închine Fiului la porunca Tatălui, el s-a plecat pentru o anumită perioadă de timp să îi dea închinare Fiului, dar doar cu trupul, fiindcă în inima sa nu voia să se închine Fiului.¹² Așa că Lucifer s-a hotărât să își părăsească locul unde era și s-a dus ca să-și câștige adepți (pe ascuns) prin tot universul transmițând gândurile sale într-un mod indirect că investirea Fiului este o greșeală a Tatălui. Prin tot felul de minciuni și amăgiri el căuta să câștige într-un mod viclean pe toți îngerii, totuși doar pe o treime sau aproape jumătate dintre îngeri i-a determinat să fie de partea sa.¹³

---

⁷ E. G. White, *Aî*, 26.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.115#116>

⁸ E. G. White, *Aî*, 27.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.121#122>

Vezi și E. G. White, *IM*, 13.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2002.17#18>

⁹ E. G. White, *TV*, 493.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2222#2227>

Vezi și E. G. White, *PP*, 34.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#61>

¹⁰ E. G. White, *IM*, 13.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2002.17#22>

Vezi și E. G. White, *PP*, 35.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#66>

¹¹ E. G. White, *PP*, 36.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#72>

¹² E. G. White, *Aî*, 34.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.153#163>

¹³ E. G. White, *Aî*, 43.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.213#214>

Imaginea 2: <https://www.artstation.com/artwork/4GDVn>

Lucifer (un heruvim ocrotitor) le transmitea îngerilor, de sub noua conducere a sa, că ei prin natura lor sunt buni și nu trebuie să fie dependenți și controlați de cineva: fie de vreun înger sau fie că este vorba despre Dumnezeu. Un alt amănunt a fost legat de faptul că dacă i-ar conduce el, atunci guvernarea sa ar fi mult mai bună decât a lui Dumnezeu, deoarece el vrea ca întreaga oștire cerească să fie liberă, fără să i se spună fiecăruia ce să facă.¹⁴ Cu toate aceste promisiuni, îngerii care au rămas de partea lui Dumnezeu, au discutat mult cu Lucifer și cu cei din conducerea lui, că Fiul are dreptul prin moștenire să primească închinare din partea îngerilor, fiindcă este singurul Fiu născut divin al lui Dumnezeu.¹⁵ Dezbaterile au durat o perioadă de timp, iar Lucifer (purtător de lumină) s-a împotrivit adevărului în tot acest timp și astfel a ajuns să devină Satana (vrăjmaș). Lucifer s-a răzvrătit guvernării Tatălui pentru că nu era de acord ca Fiul să fie pus în funcția de a

---

¹⁴ E. G. White, *Aî*, 43.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.213#215>

¹⁵ E. G. White, *Aî*, 33.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.153#159>

Vezi și E. G. White, *Aî*, 35.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.164#170>

fie egal cu Tatăl.¹⁶ Lupta nu a fost doar ideologică, ci și fizică, forță împotriva forței, unde Satana și îngerii cei răzvrățiți au luptat împotriva Fiului și a îngerilor buni, fiindcă voiau ca prin forță să își câștige alegerile răzvrătite împotriva guvernării Tatălui.¹⁷ Între timp, planeta Pământ a fost adusă la existență, iar Satana cu îngerii răi au pierdut această luptă și „au fost aruncați pe Pământ” (Apocalipsa 12:9).

Imaginea 3: <http://www.visitstillwaters.com/GreatControversy4Q2016.htm>

---

¹⁶ E. G. White, *PP*, 39.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#83>

¹⁷ E. G. White, *Aî*, 43.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.213#214>

Imaginea 4: <http://eagleeyecommunity.com/angels-and-demons/>

În îndelunga răbdare a lui Dumnezeu și în înțelepciunea Sa nu i-a distrus pe îngerii răzvrățiți, cu toate că avea această putere să îi nimicească, totuși El nu a voit și nici astăzi nu dorește o închinare oferită din teamă, ci El vrea ca creaturile Sale să Îl asculte din dragoste.¹⁸ Mult își dorește Dumnezeu ca toate creaturile Sale inteligente să Îl cunoască, având cu El și cu singurul Său Fiul născut divin o relație personală. El vrea ca pe baza acestei relații ființele inteligente să aibă încredere în modul Său de guvernare.

Planeta Pământ a fost creată astfel: Tatăl a fost proiectantul și Fiul a fost meșterul Tatălui (Proverbele 8:27-30), iar Duhul lui Dumnezeu (Geneza 1:2) este Duhul lui Hristos, adică omniprezența Fiului lui Dumnezeu (Proverbele 8:31).¹⁹ Fiul l-a creat pe Adam (Geneza 2:7) și a făcut-o pe Eva dintr-o coastă a lui Adam (Geneza 2:21-22). Acești

---

¹⁸ E. G. White, *PP*, 34.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#63>

¹⁹ E. G. White, *Ed*, 134.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2029.639#675>

oameni trăiau în deplină fericire și îi aduceau „mulțumiri Tatălui și Fiului”.²⁰ Satana a fost aruncat pe Pământ. El cunoștea ce fel de caracter are Dumnezeu. S-a gândit în felul următor: în momentul în care oamenii vor păcătui, Dumnezeu are două opțiuni: (1) fie îi va nimici pe oameni având ca efect final distrugerea sa și a îngerilor răi, arătând întregului univers cât de crud și tiran este Dumnezeu cerând într-un mod egoist închinare oarbă din partea creaturilor Sale; (2) fie le va oferi viață în continuare, pentru că îi iubește enorm de mult. Mergând pe acest raționament, Dumnezeu îi va susține viața lui și a îngerilor decăzuți. Satana a stat mult în prezența lui Dumnezeu și a cunoscut caracterul Lui că este milos. Prima opțiune s-a gândit că ar pica, iar a doua opțiune sigur că se va întâmpla, așa că i-a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri!” (Geneza 3:4). Oamenii au căzut în păcat ascultând de cuvintele Satanei. Oamenii nu și-au dat seama în mod profund care a fost miza ascultării sau păcătuirii lor. Dar Satana care știa care a fost miza, a crezut că a câștigat ascultarea totală a omenirii și astfel planul său de a governa după gândirea sa, urma să fie pusă în aplicare.

Imaginea 5: <https://writerxavier.wordpress.com/2017/02/02/old-testament-44/>

---

²⁰ E. G. White, *PP*, 50.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.103#137>

Cu toate că oamenii au fost lăsați să trăiască, Satana nu știa că la Dumnezeu exista și varianta (3) Dumnezeu nu renunța la preceptele Legii, totuși oamenii vor fi mântuiți prin jertfa Fiului dacă ascultă de El. Satana nu a știut că în Dumnezeu a făcut un plan de mântuire înainte de existența sa. Dumnezeu, în providența Sa, nu a fost luat prin surprindere de răzvrătirea lui Satana și de apostazia lui Adam.²¹ Soluția lui Dumnezeu a fost de neașteptat pentru cei rebeli. Satana a fost luat prin surprindere, la lucrul acesta nu s-a gândit, deoarece gândirea lui logică a fost insuficientă pentru înțelepciunea lui Dumnezeu de a-și arăta caracterul Său bun și drept. Soluția Dumnezeirii a fost ca Fiul lui Dumnezeu să ia asupra lui vinovăția omenirii, să moară în locul lor;²² iar cei care vor rămâne de partea Domnului Isus în această Mare Luptă dintre Hristos și Satana să fie mântuiți și să trăiască veșnici în Cer cu Isus; dar oamenii care s-au aliat și se răzvrătesc împreună cu Satana (și cu demonii) împotriva guvernării Tatălui și închinării Fiului, la vremea hotărâtă de Dumnezeu cei răzvrățiți vor dispărea din univers.

În continuarea acestei lucrări vor fi prezentate 3 cazuri generale de studiu prezentate în 3 capitole: potopul cu apă (Geneza 6 și 7), distrugerea Sodomei (Geneza 18 și 19) și potopul cu foc (de după cei 1000 de ani – Apocalipsa 20). În prima parte a fiecărui capitol va fi prezentată interpretarea celor din mișcarea Dumnezeu nu nimicește pe nimeni, iar în a doua parte a fiecărui capitol va fi exprimată interpretarea celor din grupul Dumnezeu nimicește pe Satana, pe demoni și pe oamenii păcătoși nemântuiți.

---

²¹ E. G. White, *Aî*, 24.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.101#102>

²² E. G. White, *Aî*, 61.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.307#322>

CAPITOLUL 1

POTOPUL CU APĂ

După păcătuirea lui Adam și a Evei, oamenii au primit harul de a fi iertați prin jertfele pe care le aduceau zilnic. Aceste sacrificii de animale curate erau un simbol al jertfei lui Isus, care este singurul mijlocitor între Dumnezeu și oameni (1 Timotei 2:5). De-a lungul secolelor, numărul oamenilor care au ales ascultarea de Satana era în creștere. Printre toți locuitorii Pământului, Dumnezeu a observat ca un om pe nume Noe este dispus să îl asculte pe Domnul și El s-a îndurat de Noe. I-a poruncit să facă o arcă și să îi salveze pe toți cei care vor să intre în ea, deoarece urma să vină un potop cu apă. Noe a ascultat de glasul Domnului construind această arcă și au fost salvați doar 8 oameni, în afară de animalele care au intrat în arcă.

Imaginea 6: <https://lifegiva.com/is-god-good-investigating-egypts-plagues-and-the-flood/>

Cine a adus potopul cu apă, Dumnezeu sau oamenii care nu au respectat legile Lui?

1.1. Caracterul non-violent al lui Dumnezeu la potopul cu apă

Fiindcă „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:8)²³ mereu își va manifesta caracterul Său non-violent, deoarece El urmărește să mântuiască omenirea care vrea să se supună voinței Sale. Dumnezeu ar vrea să îi salveze pe toți oamenii, dar dacă ei nu vor să asculte de Dumnezeu ca să fie binecuvântați și ei la rândul lor să fie o binecuvântare pentru semeni, atunci cei neascultători de Dumnezeu vor suferi alegerile lor greșite. El vrea ca prin alegerile lor să aleagă viața și să simtă adevărata fericire. Când Dumnezeu este respins apare, mai devreme sau mai târziu, haosul și moartea, datorită lipsei prezenței Lui. Dumnezeu nu vrea răul nimănui și nici nu îi stă în caracter să facă rău cuiva. „Niciodată Dumnezeu nu impune omului ascultare. El îi lasă pe toți liberi să aleagă cui doresc să-i slujească”.²⁴ Prin refuzarea voită a ascultării de Dumnezeu din partea ființelor inteligente, El îi lasă pe răzvrățiți în voia minții lor neînțelepte să pună în practică ideile lui Satana.

Dumnezeu știa că dacă îl distruge pe Satana, atunci îngerii din Cer nu ar fi înțeles corect caracterul Tatălui, dacă l-ar fi lăsat pe Satana să își facă propria împărăție pe Pământ după păcătuirea oamenilor, atunci păcătoșii ar fi dăinuit veșnic și ar fi fost un mare haos pe Pământ. Satana a fost refuzat de către Fiul să primească poziția de a fi următorul în rang după Sine (Fiul), așa că Satana împreună cu îngerii care sunt de partea lui, voiau ca și întreaga omenire să fie de partea sa în răzvrătirea împotriva guvernării lui Dumnezeu și a închinării Fiului Său. Dumnezeu a vrut ca omenirea să primească o nouă șansă la mântuire prin jertfa Fiului Său, așa că a fost făcută o înțelegere între Dumnezeu și Satana: dacă Fiul lui Dumnezeu păcătuiește, atunci omenirea va ajunge într-un control total față de Satana și a demonilor, dar dacă Isus nu va păcătui, atunci orice om care se va supune voinței Lui va face orice gând „rob ascultării de Hristos” (2 Corinteni 10:5), astfel omenirea să aibă șansa

---

²³ E. G. White, *TV*, 678.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2984#3060>

²⁴ E. G. White, *PR*, 510.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2679.2138#2175>

să fie mântuită. Cât timp trăiesc oamenii pe Pământ sau până la revenirea Lui, harului Său le este oferit ca să îl recunoască prin cuvintele și prin faptele lor pe singurul Fiu născut divin al lui Dumnezeu în calitate de Domn și Mântuitor personal, totuși dacă prin atitudinea lor resping, direct sau indirect, controlul vieții lor față de Hristos, atunci nu va mai fi cine să îi protejeze de îngerii răi și astfel ei vor fi sub stăpânirea lui Satana și în cele din urmă vor fi distruși de el. În Apocalipsa este specificat faptul că Nimicitorul (gr. „Apolion”, ebr. „Abadon”, Apocalipsa 9:11) este Satana.²⁵ Demonii aduc nenorociri asupra locuitorilor Pământului.²⁶ În Biblie este menționat faptul că Dumnezeu „este un foc mistuitor” (Deuteronomul 4:24) sfințindu-i mereu pe cei care ascută de El prin faceri de bine din dragoste, prin misiune creștină, prin sfințirea caracterului după voia Sa până ajung la statura „plinătății lui Hristos” (Efeseni 4:13); totuși în dreptul celor neascultători de poruncile Sale, acest foc mistuitor, îi va determina să se ascundă sau să stea cât mai departe de prezența Sa, fiindcă ei se simt limitați în a făptui orice dorință pe care o au (păcătuiind prin comitere sau omitere; rezultatul păcatului are ca consecințe dezordinea și în cele din urmă moartea).

În acest capitol va fi prezentat caracterul lui Dumnezeu în cazul potopului cu apă.

1.1.1. Potopul cu apă

Nimănui nu îi este forțată judecata de către Dumnezeu pentru a alege sub controlul cui vrea să fie (Hristos sau Satana).²⁷ Fiecare adevăr din Biblie, trebuie să fie analizat și aprofundat „în lumina care vine de la crucea Golgotei”.²⁸ Doar rolul de Salvator l-a avut

---

²⁵ E. G. White, *DV*, 113.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2690.513#517>

²⁶ Psalmii 78:49 Textul Masoretic – textul ebraic al Vechiului Testament; vezi și KJV – o traducere engleză; vezi și Psalmii 77:49 Septuaginta – textul grecesc al Vechiului Testament.

²⁷ E. G. White, *TV*, 541.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2400#2450>

²⁸ E. G. White, *SEv*, 315.1 (eng. 315.2), <https://m.egwwritings.org/ro/book/2714.1600#1623>

Dumnezeu în cazul potopului.²⁹ Oare ce au priceput îngerii când au văzut scena potopului?³⁰ Ce rol are Satana și ce rol are Isus în Marea Controversă? Satana mereu a urmărit să distrugă. Cu alte cuvinte, doar unul este ucigașul și Unul este Salvatorul. Satana nu a fost și nici nu va fi vreodată salvator, după cum nici Hristos nu va fi Ucigaș.³¹

Imaginea 7: <https://marturieathonita.ro/potopul-3/>

Nu Dumnezeu a adus potopul.³² Oamenii i-au decizii în viață în funcție de doctrina caracterului lui Dumnezeu pe care și-au însușit-o.³³ Planeta Pământ arăta altfel înainte de potop în ceea ce privește structura și mediul (munții erau mai frumoși, probabil exista un singur continent și altele).³⁴ Oamenii de dinainte de potop și-au construit propriile căi de supraviețuire, fără Dumnezeu. S-au dezvoltat în ceea ce privește agricultura, transporturile, piețele, mijloacele de comunicare, metodele de administrație și altele creând o lume nouă fără să țină cont de învățăturile lui Dumnezeu.³⁵ Cei ce au trăit înainte de potop nu au trăit

---

²⁹ Dorin Lătăianu, “Ptopul - Nonviolența Neprihănitii”, min. 13:37 – 13:43, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

³⁰ Dorin Lătăianu, “Ptopul”, min. 18:46 – 20:45, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

³¹ Dorin Lătăianu, “Ptopul”, min. 23:26 – 23:50, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

³² Dorin Lătăianu, “Ptopul”, min. 30:04 – 30:08, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

³³ Dorin Lătăianu, “Ptopul”, min. 33:13 – 33:30, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

³⁴ Dorin Lătăianu, “Ptopul”, min. 33:42 – 44:22, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

³⁵ Dorin Lătăianu, “Ptopul”, min. 44:23 – 45:34, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

în condițiile meteorologice de astăzi. Și-au construit tot felul de industrii pentru dezvoltarea lor, dar poluarea a afectat apele de sus prin fumul și căldura produsă. Noe i-a avertizat pe oameni că va veni un potop de apă, prin ploaie, datorită egoismului lor, dar ei nu l-au ascultat, fiindcă raționamentul logic al lor era că dacă nu a plouat vreodată, atunci nici nu va ploua.³⁶ Ploaia era ceva de neperceput.

Starea lui Satana din timpul potopului a fost prezentată de E. White, astfel: „Satana însuși, care a fost obligat să rămână în mijlocul elementelor naturii dezlănțuite, se temea că va pieri”.³⁷ Este posibil ca spiritele sau duhurile să fie înecate? Ce a vrut să spună E. White specificând că Satana se temea? O explicație ar fi că el a observat că toți oamenii mor, iar guvernarea lui a luat sfârșit, fiindcă nu mai avea pe cine să mai controleze.³⁸ Legea lui Dumnezeu a fost călcată cu rea voință de către Satana, de demoni și de oamenii cei răi.³⁹ Despre care lege este vorba? Despre legea locuirii divinului în om.⁴⁰

Mai bine de o mie de ani, tot felul de acte rele împotriva mediului înconjurător au stricat ecosistemul. Poluarea a afectat stratul de apă care era deasupra pământului și l-a un moment dat s-au rupt apele de sus și apoi le-au căzut apele în cap; plus că la potop au izbucnit apele din interiorul pământului, datorită unor catastrofe nemaivăzute până atunci, astfel au fost distruse viețuitoarele de pe planeta Pământ.⁴¹ „S-au deschis stăvilarele cerurilor” (Geneza 7:11) și apele de sus (creată în a doua zi de la creație, Geneza 1:7) le-a căzut în cap foarte multă apă, iar din acel moment întreaga scoarță a Pământului a fost

---

³⁶ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 50:37 - 53:48, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

³⁷ E. G. White, *PP*, 99.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.323#363>

³⁸ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:03:51 – 1:04:48, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

³⁹ E. G. White, *PP*, 99.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.323#363>

⁴⁰ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:05:22 – 1:05:28, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁴¹ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:05:50 – 1:06:27, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

schimbată și afectată în rău.⁴² Este această lucrare ceva ciudat? Ceea ce este ciudat a fost faptul că ei au refuzat să fie salvați intrând în arcă ca să fie scăpați de apele potopului.⁴³

Un alt lucru este faptul că niciodată nu va mai exista vreun potop cu apă universal, fiindcă mediu înconjurător a fost schimbat complet. Diversele probleme pe care le fac oamenii nu trebuie să primească rezolvări umane, ci trebuie să primească soluții divine. Iona a scris că „cei ce se lipsesc de idoli deșești îndepărtează îndurarea de la ei.” (Iona 2:8), cu alte cuvinte Dumnezeu nu își retrage harul plecând pentru că s-a supărat, ci oamenii îl resping pe Domnul și nu vor să fie ajutați de El.⁴⁴

Un aspect interesant este faptul, că după potop, a apărut existența curcubeul. Prin fenomenul natural numit curcubeu le este transmis omenirii faptul că în veac nu va mai fi vreun potop cu apă pe planeta Pământ. S-au produs mai schimbări meteorologice după potop. Apele de sus au căzut și au avut ca efect formarea oceanelor, iar fenomenul curcubeului este dovada că niciodată nu va mai fi vreun potop cu apă, deoarece în atmosfera nu mai există apă într-o așa de mare cantitate încât să inunde toată planeta Pământ. Norii și vânturile sunt produse de oceane prin intermediul căldurii solare. Ploaia apare din nori și cade în anumite zone ale planetei Pământ cât timp este apă în nori. Un rol important pe care îl au oceanele sunt o sursă de atragere a dioxidului de carbon, astfel menține în armonie ecosistemul planetei Pământ.⁴⁵

Despre caracterul lui Dumnezeu a fost specificat de Ellen White, astfel: “Ultima solie de har care trebuie să fie dată lumii, este o descoperire a caracterului Lui iubitor. Copiii lui Dumnezeu trebuie să manifeste slava Sa. În viața și în caracterul lor, ei trebuie să

---

⁴² Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:06:43 – 1:07:20, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁴³ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:07:21 – 1:07:30, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁴⁴ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:07:54 – 1:10:55, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁴⁵ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:10:56 – 1:13:39, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

descoperire ce a făcut harul lui Dumnezeu pentru ei”.⁴⁶ Domnul Isus Hristos în timpul potopului a fost Miel. El nu și-a schimbat acest statut și așa va fi mereu: doar Miel. El nu are un caracter diabolic (de distrugător).⁴⁷ Caracterul lui Dumnezeu este dragoste și mereu caută să-i salveze pe oamenii care se bazează pe meritele Sale.⁴⁸

În concluzie, susținătorii caracterului nonviolent al lui Dumnezeu consideră faptul că în dragostea Sa, El caută doar să-i mântuiască, dar niciodată să-i distrugă. Fiecare creatură care alege de bună voie să trăiască în păcate va suporta consecințele alegerilor sale care sunt greșite și alegerile greșite conduc în cele din urmă la moarte. În episodul biblic al potopului cu apă, Dumnezeu a fost bun și îndelung răbdător cu oamenii să asculte de El și i-a invitat să urce în arcă pentru ca să nu fie pierduți în apă, totuși ei și-au făcut alte gânduri și au refuzat să intre în arcă, drept consecință au suportat alegerile lor greșite murind înecați de apele potopului. Nu Dumnezeu a adus potopul cu apă, ci acesta a fost cauzat de schimbările din mediul înconjurător, unde legile naturii au fost stricate și drept consecință apele de sus au căzut pe pământ.

1.2. Caracterul violent al lui Dumnezeu la potopul cu apă

Înțelegerea corectă a caracterul lui Dumnezeu este uneori mai greu de acceptat, fiindcă necesită o înțelegere echilibrată între bunătatea și dreptatea Sa.

Printre locuitorii Pământului, sunt unii dintre oameni care susțin faptul că Dumnezeu fiindcă este dragoste (1 Ioan 4:8) nu face rău niciunei creaturi, totuși Dumnezeu nu este doar bun, ci El este și drept; El dă viața creaturilor și tot El le omoară (Deuteronomul 32:39). Prezența lui Dumnezeu îi distruge pe păcătoși, deoarece slava Sa

---

⁴⁶ E. G. White, *COL*, 415.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/15.1833#1875>

Vezi și E. G. White, *Cr*, 104.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2705.795#802>

⁴⁷ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:15:33 – 1:16:00, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁴⁸ Dorin Lătăianu, “Potopul”, min. 1:16:37 – 1:16:45, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

este un foc mistuitor (Exodul 33:23; Isaia 6:5 etc.), din acest motiv, Fiul lui Dumnezeu s-a îmbrăcat cu trup când a venit pe Pământ ca să locuiască între oameni timp de aproximativ 33 de ani (Ioan 1:14,18). Orice iubitor al păcatelor nu se simt bine, ci rău în prezența lui Dumnezeu, ba mai mult, chiar în prezența fapturilor care iubesc sfințenia Sa, deoarece acești răzvrățiți ai Legii Sale se simt muștrați mereu în gândurile lor de sfințenia caracterului divin și de iubirea de plăceri păcătoase.⁴⁹ Atât îngerii buni, cât și oamenii care iubesc sfințenia caracterului lui Dumnezeu nu simt plăcere în compania păcătoșilor răzvrățiți, deoarece sfinții mereu caută pacea, bucuria și neprihănirea în Duhul Sfânt (Romani 14:17).

Satana de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr pentru că este tatăl minciunii, fiindcă vorbește din ale lui (Ioan 8:44). El mereu caută să îi determine muritori ca să păcătuiască, totuși dragostea lui Dumnezeu față de omenire nu-i lasă pe muritori fără ajutor divin, ci El vrea ca oamenii să îi cunoască caracterul Său plin de dragoste armonioasă care cuprinde atât bunătatea cât și dreptatea. Lui nu place să-i vadă pe oameni păcătuiind de bună voi (fie prin omitere, fie prin comitere), totuși Domnul se bucură de oamenii care îi dau ascultare. În limba ebraică este o distincție de înțelegere a termenilor, unde „verbul ebraic *’āhēb* (a iubi) înseamnă în același timp și ‘a plăcea’. De asemenea verbul *śānē*’ (a urî, a fi ostil) înseamnă și ‘a iubi mai puțin’ sau ‘a nu plăcea’. De aceea este adevărat că Dumnezeu [îi] iubește pe toți oamenii, că are intențiile cele mai bune pentru toți, dar în același timp este adevărat că nu [îi] iubește la fel pe rebeli ca și pe credincioși, adică nu-I plac toți, fără distincție”.⁵⁰

În continuare va fi explicată perspectiva susținătorilor caracterului violent al lui Dumnezeu în cazul potopul cu apă și va fi explicat modul cum acționează Dumnezeu.

---

⁴⁹ E. G. White, *CH*, 17.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.35#37>

⁵⁰ Florin Lăiu, “De ce Dumnezeu distruge?”, <http://florinlaiu.com/de-ce-dumnezeu-distruge/>

1.2.1. Potopul cu apă

Caracterul lui Dumnezeu este milos și îndelung răbdător. El și-a arătat aceste caracteristici ale caracterului Său timp de secole față de o lume care L-a respins din viața lor. Dumnezeu a văzut că răutatea oamenilor este foarte mare pe Pământ și i-a cerut lui Noe, un copil al Său ascultător, ca să facă o arcă, deoarece urma să vină un potop cu apă. El i-a transmis faptul că-i va distruge pe oamenii păcătoși rebeli, dar va avea milă pentru oamenii care vor intra în arcă. Construcția arcei a durat 120 de ani, iar în acest timp, Noe a propovăduit mesajul ascultării de Dumnezeu de a intra în arcă ca să fie salvați. Decenii le-a tot spus că pe Pământ va veni un potop cu apă, totuși cei mai mulți au refuzat solia lui Noe, zicând: „un asemenea eveniment, cum este nimicirea lumii de către Dumnezeu, care a făcut-o, și pedepsirea ființelor pe care El le-a creat, nu se va întâmpla niciodată. Fiți liniștiți și nu vă temeți. Noe este un mare fanatic”.⁵¹ Printre locuitorii Pământului doar un număr mic, mai exact un număr de 8 oameni au crezut solia lui Dumnezeu și pentru că au ascultat de glasul Domnului nu au murit în apele potopului (Geneza 7:13; 1 Petru 3:20). În afară de oameni, au fost salvat și animalele care au fost îndrumate să intre în arcă (Geneza 7:2,3). Potopul a ținut 40 de zile, plouând încontinuu (Geneza 7:17). Dumnezeu i-a nimicit pe răzvrătiți de pe pământ printr-un potop cu apă universal (Geneza 7:23).

---

⁵¹ E. G. White, *PP*, 96.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.323#346>

Imaginea 8: <https://www.jw.org/en/library/magazines/wp20091001/shem-saw-badness-of-two-worlds/>

E. White a descris starea lui Satana din timpul potopului cu apă: „chiar și Satana, care era silit să stea în mijlocul elementelor dezlănțuite ale naturii, s-a temut pentru propria lui existență”.⁵² În altă parte ea a scris:

Satana însuși, care a fost obligat să rămână în mijlocul elementelor naturii dezlănțuite, se temea că va pieri. Se simțise foarte fericit că are sub stăpânirea sa un neam de oameni așa de puternici și dorea ca ei să trăiască și să săvârșească mai departe urâciunea lor și să continue răzvrătirea împotriva Conducătorului cerului. Acum, el rostea cuvinte de hulă la adresa lui Dumnezeu, acuzându-L de nedreptate și cruzime. O mare parte dintre oameni, asemenea lui Satana, Îl blestemau pe Dumnezeu și, dacă ar fi fost în stare, L-ar fi dat jos de pe tronul puterii.⁵³

---

⁵² E. G. White, *Aî*, 70.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.373#377>

Vezi și E. G. White, *ISP*, 74.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/141.266#299>

⁵³ E. G. White, *PP*, 99.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.323#363>

Apoi, E. White afirmă motivul pentru care i-a distrus pe pământeni: „Dumnezeu i-a distrus pe locuitorii pământului printr-un potop, din cauza mării lor răutății [...], deși Dumnezeu a fost provocat să distrugă pământul de potop, totuși mila Lui cuprinde tot pământul. Dumnezeu spune: când se uită la arcul din nori, își va aminti [de potop]”.⁵⁴

Deci, cei care consideră că Dumnezeu are un caracter violent susțin faptul că Domnul le-a oferit posibilitatea să se pocăiască și să intre în arcă alături de cele opt persoane care au intrat (Noe, cei trei fiii și soțiile lor, Geneza 7:13). Dumnezeu, prin Noe, i-a chemat pe antediluvieni să accepte solia transmisă de Noe. Ei trebuiau să treacă un test simplu de ascultare și să accepte intrarea în arcă, totuși prin refuzul lor l-au dezonorat pe Dumnezeu pentru că nu au acceptat să meargă prin credință. În îndelunga Sa răbdare, le-a dat mult timp de har, totuși harul li s-a închis în momentul când ușa arcei a fost închisă de Domnul (Geneza 7:16). Apoi Dumnezeu a făcut ca să vină o ploaie și a plouat timp de 40 de zile, astfel a trimis El un potopul de apă pe Pământ. Pe lângă apele de sus, apele de jos au ieșit de sub pământ, datorită cutremurelor, iar oamenii care au refuzat solia transmisă de Noe au murit de apele de la potop.

---

⁵⁴ E. G. White, *I SP*, 77.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/141.266#310>

CAPITOLUL 2

SODOMA

Istoria biblică relatează faptul că după potopul cu apă, oamenii s-au înmulțit și și-au făcut cetăți. Unele cetăți au avut locuitori care au ales să trăiască destrăbălându-se. Biblia relatează un episod, în care niște cetăți, numite „cetățile din câmpie” (incluzând cetățile Sodoma și Gomora), denumirea aceasta era dată pentru că erau într-o zonă de câmpie (Geneza 13:12), au avut niște locuitori care comiteau păcate grave și nu le părea rău pentru actele lor scârboase (ca de exemplu, bărbații au ajuns să se împreuneze cu bărbații). Dumnezeu le-a dat har să se pocăiască, dar ei comiteau tot mai mult tot felul de destrăbălări, așa că aceste „cetăți din câmpie” au ajuns să fie arse de niște bile de foc.

Imaginea 9: <https://magazin.pluska.sk/faktyx/fakty-x-rajska-zahrada-edene-mohla-naozaj-existovat>

Cine a (sau au) ars „cetățile din câmpie” (incluzând cetatea Sodoma), Domnul, îngerii buni, Satana, îngerii răi, oamenii răi sau vreun fenomen meteorologic?

2.1. Caracterul non-violent al lui Dumnezeu la distrugerea cetății Sodoma

Cetatea Sodoma a fost una dintre cele mai mari cetăți dintre „cetățile din câmpie” și acolo era un loc de prosperitate, dar unde este prosperitate materială, de obicei, oamenii ajung să îl părăsească pe Dumnezeu și să comită tot felul de păcate. Locuitorii cetății au păcătuit mult prin destrăbălare (Iuda 1:7). La un moment dat s-a întâmplat că niște îngeri buni au venit să îi salveze pe Lot și pe alții datorită faptului că urma să fie arsă cetatea Sodoma.

2.1.1. Sodoma

Cei neprihăniți nu comit vreun rău niciunui semen. Dumnezeu niciodată nu a înfăptuit vreodată un rău niciunei făpturi, deoarece El are un caracter iubitor. Întotdeauna a căutat să aibă rolul de Mântuitor, un Dumnezeu care caută să ajute și să salveze.⁵⁵ În cazul cetății Sodoma, nu El a nimicit cetatea, ci El a căutat să-l salveze pe neprihănitul Lot (2 Petru 2:8) și pe familia sa.⁵⁶ Mijlocirea lui Avraam înaintea Domnului nu era o negociere pentru ca să îl îmbuneze sau să îl sensibilizeze pe Dumnezeu ca să i se facă milă, iar apoi să-i salveze pe Lot și pe alții.⁵⁷ Rolul Lui mereu a fost de pompier, urmărind să-i salveze, nu să-și nimicească făpturile Sale inteligente, care sunt create după chipul Său.⁵⁸

Oamenii au o înțelegere întunecată, confuză în ceea ce privește caracterul iubirii lui Dumnezeu, din acest motiv ei îl înțeleg greșit pe El. Rămășița propovăduiește corect caracterul lui Dumnezeu. Va trebui să fie un mesaj care să îi ilumineze și să îi mântuiască

---

⁵⁵ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora - Nonviolența Neprihănirii”, min. 8:40 – 09:08, <https://youtu.be/Ydco7MJcB1Y>

⁵⁶ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 10:59 – 11:12, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁵⁷ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 13:30 – 13:36, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁵⁸ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 19:40 – 19:55, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

prin puterea și influența Sa. Trebuie să fie proclamată lumina slavei Sale, făcând referire la bunătatea, îndurarea și adevărul Lui.⁵⁹

Planeta Pământ nu mai este ceea ce a fost înainte de potopul cu apă. Prin acest potop s-a distrus ecosistemul stabilit de Dumnezeu la creațiune.⁶⁰ Brăul protector de dinaintea potopului cu apă, astăzi, nu mai există, iar după acest potop, meteoriți și asteroizi cad și lovesc planeta Pământ, majoritatea dintre ei cad în oceane.⁶¹ Orice calamitate naturală ce s-a întâmplat și ce se va mai petrece (ca de exemplu: cutremure de pământ, valuri seismice, tornade, erupții vulcanice și altele), își au ca efect „ecoul” de la potop, datorită faptelor generațiilor antediluvienilor. Ei au stricat ecosistemul de la creațiune, adică au schimbat legile naturii stabilite de Dumnezeu.⁶² Dumnezeu până când nu este alungat total de către creaturile Sale inteligente, El rabdă, îndură și suferă în tăcere, iar oamenii nici nu realizează acest aspect.⁶³

Imaginea 10: https://www.youtube.com/watch?v=wB_QgyrBdgU

---

⁵⁹ E. G. White, *COL*, 415.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/15.1833#1873>

⁶⁰ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 31:54 – 32:19, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁶¹ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 33:56 – 35:19, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁶² Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 36:36 – 36:50, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁶³ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 37:36 – 37:47, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

Este posibil ca cineva să creadă că îngerii cei buni l-au văzut pe Dumnezeu că a aruncat „mingi de foc” distrugând cetatea Sodomei? Oare ce au înțeles acești îngeri care au rămas de partea Sa? Prin acest act distrugător, au înțeles că El este iubire? Dar la ce s-au gândit îngerii răi, ca să plece din Sodoma pentru ca îi va nimici și pe ei acele „pietre de foc”? Ei s-au bucurat frecându-și mâinile că au scăpat de nimicire?⁶⁴

Prorocul Iona a menționat că „cei ce se alipesc de idoli deșeți, îndepărtează îndurarea de la ei” (Iona 2:8). Odată ce îndurarea lui Dumnezeu este alungată de oameni, urmează ca nimicirea să apară, imediat sau cu întârziere. Odată ce oamenii Îl alungă, urmează să se petreacă efectele dezastruoase provocate de către „nimicitorul” – Satana.⁶⁵ Dacă se face o paralelă cu distrugerea cetății Ninive, se poate observa că expresia „va fi nimicită” (Iona 3:4), se referă la faptul că nu Dumnezeu va nimici cetatea, ci era posibil ca ea să fie distrusă de un dezastru natural. Supărarea lui Iona față de Dumnezeu a fost că El, în îndurarea Sa, a intervenit ca nu cumva să fie nimicită cetatea Ninive. Iona avea cunoștință de caracterul lui Dumnezeu. Știa că El este milos și îi place îndurarea. Era conștient de faptul că El este și Cel care intervine nu să distrugă, ci să salveze întreaga cetate Ninive.⁶⁶

Pentru a înțelege mai bine limbajul biblic, este menționat faptul că Dumnezeu este nimicitorul celor întâi născuți ai egiptenilor (Exodul 12:12), dar dacă Moise ar fi scris doar atât se putea trage concluzia că Dumnezeu ucide, dar Moise nu a lăsat așa lucrurile, ci Domnul a îngăduit nimicirea acelor copii. Moise a explicat cu câteva versete mai jos că cei care nu au uns cu sânge ușorii ușii, va veni nimicitorul (adică lui Satana, Apocalipsa 9:11) și va intra în casele lor ca să îi lovească pe întâii lor născuți (Exodul 12:23). Pavel a specificat că oamenii cârtitori sunt nimiciți de Nimicitorul (1 Corinteni 10:10). „În Sfânta

---

⁶⁴ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 40:01 – 40:32, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁶⁵ E. G. White, *DV*, 113.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2690.513#517>

⁶⁶ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 40:57 – 45:30, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

Scriptură el [Satana] este numit nimicitorul”.⁶⁷ Așa că „Satana este distrugătorul”.⁶⁸ Cel ce ispitește omenirea să păcătuiască este Satana cu îngerii de sub comanda sa, iar într-un final îi distruge. Totuși sunt oameni care sunt apărați de Dumnezeu pentru că se roagă ei înșiși sau poate alții pentru ei ca să fie protejați de Nimicitorul.⁶⁹ Satana nu face nimic fără acordul Domnului. Un exemplu este menționat în Biblie că Satana i-a cerut Lui să îl nimicască pe Iacov, fiul lui Isaac, deoarece avea un păcat nemărturisit și nepărăsit.⁷⁰ Lucrarea Nimicitorului și a demonilor este să îi distrugă pe oamenii care nu au sigiliul lui Dumnezeu,⁷¹ așa cum s-a întâmplat cu cei care nu au fost sigilați în Egipt, iar cei care au uns cu sânge de miel ușorii ușii, au fost sigilați și Nimicitorul nu i-a ucis întâi născuți.⁷²

Plăgile din Apocalipsa vor fi lucrarea 100% a lui Satana și a demonilor. Dumnezeu fiindcă este respins, oamenii își fac de cap, iar îngerii buni vor primi porunca din partea Domnului: „Nu mai combateți pe Satana în eforturile lui de a-i nimici. Lăsați-l să-și ducă la îndeplinire ura lui de moarte împotriva copiilor neascultării, căci cupa nelegiuirii lor este plină. Ei au avansat de la o treaptă a răutății la alta, adăugând zilnic la fărâdelegile lor. Nu Mă voi mai amesteca să-l împiedic pe Nimicitor să-și facă lucrarea”.⁷³

Actualul loc unde este acum Marea Moartă, a fost cândva în această câmpie cetatea Sodoma, precizează oamenii de știință. Unii susțin că Sodoma a fost lovită de meteoriți;⁷⁴ iar alți cred că ar fi fost o erupție vulcanică sau poate o explozie, datorată acumulărilor de gaze naturale și de petrol care erau în pământ în combinație cu căldura solară; o altă

---

⁶⁷ E. G. White, *5M*, 137.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2666.675#676>

⁶⁸ E. G. White, *East Michigan Banner*, March 1, 1905, par. 5, <https://m.egwwritings.org/en/book/474.46#59>

⁶⁹ E. G. White, *TV*, 534.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2400#2416>

⁷⁰ E. G. White, *PP*, 201.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.799#826>

⁷¹ E. G. White, *RH*, October 14, 1875, par. 10, <https://m.egwwritings.org/en/book/821.2216#2228>

⁷² E. G. White, *RH*, October 14, 1875, par. 9, <https://m.egwwritings.org/en/book/821.2216#2227>

Vezi și E. G. White, *Ms* 77, 1902, par. 34, <https://m.egwwritings.org/en/book/14067.9799001#9799041>

⁷³ E. G. White, *RH*, September 17, 1901, par. 8, <https://m.egwwritings.org/en/book/821.20830#20841>

⁷⁴ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 45:32 – 54:41, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

ipoteză ar fi că datorită unui cutremur s-a produs o explozie. Aceste posibile cataclisme naturale ar fi putut exista în câteva minute, astfel orice s-ar mai fi putut salva era imposibil. Descrierea biblică ar corespunde cu o posibilă explozie de foarte „mari proporții”.⁷⁵

Imaginea 11: <https://stirileprotv.ro/stiri/stirileprotv-special/sodoma-a-fost-gasita-dupa-4-000-de-ani-ce-se-ascunde-in-spatele-descoperirii.html>

Ellen White a scris că la distrugerea cetății Sodomei au căzut bile sau mingi de foc:

Pe când soarele a răsărit pentru ultima dată peste cetățile din câmpie, oamenii se gândeau să înceapă o nouă zi de alergare nelegiuită. Toți își planificau cu nerăbdare afacerile sau plăcerile, iar mesagerul lui Dumnezeu era batjocorit pentru temerile și avertizările sale. Dintr-o dată, ca un trăznet din cerul senin, au căzut **bile de foc** asupra cetății condamnate. „Așa va fi și la venirea Fiului omului” [Matei 24:39].⁷⁶

Când a fost Isus pe Pământ, a precizat faptul că istoria se va repeta și anume așa cum a fost pe timpul lui Noe și a lui Lot, la fel va fi și înainte de revenirea Lui (Luca 17:26-30). Cetățile Sodoma și Gomora au fost nimicite pentru că locuitorii acestor cetăți au

---

⁷⁵ Pentru mai multe detalii poți citi, Enigmatica (ed.), “Cum au disparut Sodoma și Gomora”, <https://enigmatica.ro/cum-au-disparut-sodoma-si-gomora/>

⁷⁶ E. G. White, *RH*, October 26, 1886, par. 11, <https://m.egwwritings.org/en/book/821.7687#7701>

respins îndurarea lui Dumnezeu și atunci fiind fără protecția Sa, niște meteoriți au distrus acele cetăți din câmpie.⁷⁷ Să nu creadă cineva că Dumnezeu a făcut echipă cu Satana pentru ca să nimicească cetatea Sodoma.⁷⁸ În altă ordine de idei, oamenii resping harul Său, nu El își retrage harul, în felul acesta Dumnezeu este îndepărtat de oameni de bună voie și nesiliți de nimeni.⁷⁹

În concluzie, cei care consideră că Dumnezeu are un caracter nonviolent, susțin faptul că singurul rol pe care l-a avut Dumnezeu pe timpul distrugerii cetății Sodoma (chiar și a celorlalte „cetăți din câmpie”), a fost acela de salvator, ca un pompier. Dumnezeu, prin Lot, și-a transmis solia de a-i salva pe oameni să iasă din orașul Sodomei. Domnul a făcut tot posibilul ca întreaga familie a lui Lot să fie salvată, trimițând niște îngeri să îi înștiințeze ce urma să se întâmple cu cetatea și să îi scoată din oraș. Din nefericire doar câțiva din întreaga familie a sa au ascultat de solia transmisă de Lot și astfel viețile lor au fost salvate. Nu Dumnezeu a nimicit „cetățile din câmpie”, ci distrugerea acestor cetăți (incluzând și cetatea Sodoma) s-ar putea datora unei căderi de meteoriți sau ar putea fi fost niște „mingi de foc” de la vreun vulcan din apropiere care a aruncat lavă sau poate că a fost un alt dezastru natural, un fenomen meteorologic (ca din cer au apărut niște „bile de foc”).

2.2. Caracterul violent al lui Dumnezeu la distrugerea cetății Sodoma

Cetatea Sodoma a existat pe timpul lui Avraam, la marginea cetății Sodoma a ajuns să locuiască Lot, iar cu timpul a ajuns să locuiască în Sodoma. Lot a ajuns să locuiască mai întâi lângă cetate datorită despărțirii dintre familia lui Avraam și familia lui Lot (Geneza 13:5-12). Locuitorii cetății Sodoma erau destrăbălați (Geneza 13:13; Iuda 1:7). Niște îngeri

---

⁷⁷ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 56:44 – 57:27, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁷⁸ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 1:10:38 – 1:10:51, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

⁷⁹ Dorin Lătăianu, “Sodoma și Gomora”, min. 1:12:21 – 1:13:26, <https://youtu.be/Zg-v00hUx94>

ai Domnului au scos pe Lot și pe cei care au mers cu ei, afară din cetate pentru ca să le cruțe viața familiei lui Lot și să nimicească cetatea Sodoma.

Imaginea 12: <https://frumusetesisuflet.ro/wp-content/uploads/2019/01/sodoma-gomora.jpg>

2.2.2. Sodoma

Istoria distrugerii cetății Sodoma, descrisă de E. White, a fost așa: „Deși aveau înaintea lor exemplul oamenilor dinainte de potop și cunoșteau felul în care mânia lui Dumnezeu s-a manifestat în nimicirea lor, cu toate acestea ei au mers pe aceeași cale a nelegiurii”.⁸⁰ „Înainte de a aduce judecata asupra păcătoșilor, El avea să instituie o cercetare a căilor lor; dacă nu au depășit limitele harului divin, El avea să le acorde încă posibilitatea de a se pocăi”.⁸¹ Trei persoane l-au vizitat pe Avraam: Domnul Hristos (de dinainte de întrupare) și doar doi îngeri ai Săi. „Misiunea lor era de a revărsa mânia, totuși lui Avraam, bărbatul credinței, ei i-au vorbit mai întâi de binecuvântări”.⁸² „Îngerii spun vestea că Sara va avea copil și erau în drum să distrugă Sodoma: îngerii sunt trimiși a doua oară la Avraam în drumul lor de a nimici Sodoma și repetă mai clar promisiunea că Sara va

⁸⁰ E. G. White, *PP*, 157.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.621#626>

⁸¹ E. G. White, *A1*, 74.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.389#398>

⁸² E. G. White, *A1*, 74.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.389#397>

avea un fiu”.⁸³ Cel ce a stat de vorbă cu Avraam a fost Fiul lui Dumnezeu, iar Avraam a crezut că sunt mai mulți oameni buni în cetățile care urmau să fie nimicite și a mijlocit înaintea Sa pentru locuitorii acestor cetăți (Geneza 18:22-33). Acei doi îngeri s-au grăbit să ajungă în Sodoma pentru ca să salveze familia lui Lot. „Îngerii i-au făcut cunoscut lui Lot rostul misiunii lor: ‘Avem să nimicim acest loc, pentru că a ajuns mare plângere înaintea Domnului, împotriva locuitorilor lui. De aceea, ne-a trimis Domnul, ca să-l nimicim’ (Geneza 19:13)”.⁸⁴ Lot când a auzit cele spuse de îngeri, s-a dus foarte repede la gineri să îi avertizeze și „a repetat cuvintele îngerilor: ‘Pregătiți-vă degrabă să ieșiți din acest loc; căci Domnul va nimici această cetate’. Dar lor li se părea că își bate joc de ei”.⁸⁵ Apoi Lot s-a dus acasă, iar cei doi îngeri s-au grăbit să îi scoată din cetatea Sodoma pe membri familiei lui Lot (care erau cu Lot), iar „îngerii i-au lăsat aici [în afara cetății Sodoma] și s-au întors în Sodoma, pentru a aduce la îndeplinire **lucrarea lor nimicitoare**” (Geneza 19:16).⁸⁶ Înainte să intre din nou în Sodoma acei îngeri le-au spus „din nou solemnă poruncă de a se grăbi, căci furtuna de foc nu mai putea fi întârziată”.⁸⁷ Fiul lui Dumnezeu a plecat de la Avraam, iar cei care erau cu Lot, după ce au ieșit din cetatea Sodoma, s-au întâlnit cu Mântuitorul lumii (Geneza 19:17).⁸⁸ El le-a spus să se grăbească ca să ajungă la munte, dar să nu privească în urmă (Geneza 19:17), totuși Lot l-a rugat să ajungă în una dintre cetățile din câmpie, iar Domnul Isus i-a împlinit această cerere, nedistrugând acea cetate unde va ajunge (Geneza 19:19-21). Așadar, Fiul le-a spus să se ducă cât mai repede în cetatea Țoar (adică cetatea mică), deoarece voia să distrugă cetățile din câmpie cât mai

---

⁸³ E. G. White, *ISP*, 96.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/141.381#396>

⁸⁴ E. G. White, *PP*, 159.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.621#639>

⁸⁵ E. G. White, *Aî*, 76.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.402#406>

⁸⁶ E. G. White, *PP*, 160.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.621#644>

Vezi și E. G. White, *Aî*, 76.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.402#408>

⁸⁷ E. G. White, *Aî*, 77.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.402#412>

⁸⁸ E. G. White, *Aî*, 76.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.402#408>

repede (Geneza 19:22-25). În momentul când au ajuns la poarta cetății Țoar (Geneza 19:23), „dintr-o dată, **au căzut bile de foc asupra cetății condamnate**, ca un tunet au ieșit dintr-un cer senin”.⁸⁹ „Însă o persoană dintre fugari [soția lui Lot] a riscat, aruncând o privire înapoi la cetatea condamnată și s-a transformat într-un monument al judecății lui Dumnezeu” (Geneza 19:26).⁹⁰ În acest fel, au ars cetățile din câmpie destinate nimicirii, fiindcă au ajuns să atingă limita harului lui Dumnezeu, prin rebeliunea lor față de El. Se răzvrăteau cu voia împotriva lui Domnului, comițând păcate scârboase înaintea Sa, iar Dumnezeu, prin acei doi îngeri, i-a nimicit pe locuitorii Sodomei.

Relatările istorice ale scriitorilor biblici precizează fapte uimitoare și anume uneori îngerii buni au distrus oameni și cetăți.

1. Îngerii cei buni („niște heruvimi”, Geneza 3:24) sunt menționați în cazul păzirii intrării în grădina Eden. Aceștia aveau fiecare câte o sabia scoasă pentru ca să nu mănânce vreun om din pomul vieții (ca să trăiască veșnic).

Imaginea 13: <https://oasteadomnului.info/urmarile-pacatului-pr-iosif-trifa/>

⁸⁹ E. G. White, *RH*, October 26, 1886, par. 11, <https://m.egwwritings.org/en/book/821.7687#7701>

⁹⁰ E. G. White, *A1*, 77.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.402#412>

2. Scriitoarea Ellen White a specificat că în perioada când a fost construit acel turn Babel (Geneza 11), niște îngerai ai Domnului au fost trimiși pentru ca să le dea niște limbi străine, astfel încât să nu-și termine construcția,⁹¹ iar „un fulger din ceruri, ca un semn al mâniei lui Dumnezeu, a spulberat vârful turnului lor, aruncându-l la Pământ. Astfel Dumnezeu a arătat omului răzvrătit că El este suprem”.⁹²
3. Un înger bun a fost văzut de Balaam, atunci când acesta a mers la Balaac (Numeri 22:31): „Balaam, înspăimântat de îngerul care stătea în calea sa cu sabia scoasă, și-a recunoscut vina de teamă să nu-și piardă viața; dar el nu manifesta o adevărată pocăință”.⁹³
4. La distrugerea cetății Ierihon (Iosua 6:16,17) au participat în mod activ, dar invizibil Mihail și îngerii Săi, unde „El [Fiul lui Dumnezeu] și îngerii Săi erau angajați în cucerire. Hristos a poruncit armatelor Cerului să arunce zidurile Ierihonului și să pregătească o intrare pentru Iosua și armatele lui Israel”.⁹⁴ Foarte posibil că la distrugerea cetății Ninive de pe timpul lui Iona (Ioan 3:4), să fie distrusă cetatea Ninive de către niște îngeri buni.
5. Când era Sanherib, împărat al Asiriei, s-a dus să cucerească cetatea lui Iuda, dar rugăciunea împăratului Ezechia a fost ascultată ca Domnul să îl izbăvească. Din Cer, a fost trimis doar un singur înger bun ca să ucidă armata lui Sanherib, și într-o singură noapte a omorât 185.000 de oameni (2 Împărați 19:35; Isaia 37:36).

---

⁹¹ E. G. White, *Aî*, 72.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.383#387>

⁹² E. G. White, *ISP*, 92.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/141.372#377>

Vezi și E. G. White, *Aî*, 72.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2025.383#387>

⁹³ E. G. White, *CH*, 23.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.58#61>

⁹⁴ E. G. White, *ISP*, 351.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/141.1410#1439>

6. Scriitoarea E. White a precizat despre lucrarea îngerilor buni că este diversă, specificând un caz când un înger bun „l-a lovit pe Petru spre **a-l trezi** din somn; dar o cu totul **altă lovitură** a dat [lui Irod] aceluia rege nelegiuit, dezgolindu-l de mândria sa și aducând asupra-i **pedeapsa Celui Atotputernic. Irod a murit** în chinurile groaznice ale minții și trupului, sub judecata răsplătitoare a lui Dumnezeu.” (Faptele Apostolilor 12:7,21-23).⁹⁵

Ellen White a scris despre actele lui Dumnezeu de nimicire:

Din milă față de lume, Dumnezeu i-a șters de pe fața pământului pe locuitorii nelegiuiți din vremea lui Noe. Din milă i-a distrus pe locuitorii stricați ai Sodomei. Prin puterea amăgitoare a lui Satana, făptuitorii fărădelegii câștigă simpatie și admirație și în felul acesta i-a condus continuu și pe alții la răzvrătire. Așa a fost în zilele lui Cain și ale lui Noe, ca și în vremea lui Avraam și a lui Lot; la fel stau lucrurile și în vremea noastră. Din milă pentru univers, **Dumnezeu îi va distruge**, în cele din urmă, pe aceia care au respins harul Său.⁹⁶

Oameni chemați la slujbe sfinte, unde trebuiau să reprezinte cu cinste pe Dumnezeu, au fost nimiciți de Dumnezeu, deoarece nu au respectat instrucțiunile date de El. Un prim exemplu ar fi „focul străin”, făcut de Nadab și Abihu, fiii lui Aaron (Leviticul 10), iar pentru fapta lor au fost omorâți de Domnul. Când a văzut Aaron lucrul acesta nu a spus nimic, fiindcă „știa că Dumnezeu este drept; iar el nu a murmurat. Inima lui a fost îndurerată de moartea îngrozitoare a fiilor săi în timp ce era neascultătoare; totuși, conform poruncii lui Dumnezeu, el nu a făcut nicio expresie a durerii sale, ca nu cumva să împărtășească aceeași soartă a fiilor săi, iar comunitatea să fie, de asemenea, infectată cu spiritul nereconcilierii și cu Dumnezeu”.⁹⁷ Un alt exemplu ar fi levitul Uza, care a atins chivotul Domnului, nerespectând instrucțiunile de transportare a chivotului și pentru fapta aceasta Dumnezeu i-a luat viața, fiindcă nu a fost ascultător (2 Samuel 6:6,7). Ceea ce vrea să specifice Dumnezeu prin aceste exemple biblice este faptul că oameni care au

⁹⁵ E. G. White, *FA*, 152.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2013.603#647>

⁹⁶ E. G. White, *TV*, 543.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2400#2460>

Vezi și E. G. White, *4SP*, 363.3, <https://m.egwwritings.org/en/book/140.1392#1448>

⁹⁷ E. G. White, *ISP*, 277.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/141.1142#1147>

răspunderi spirituale sunt mai repede sau mai aspru pedepsiți, dacă tratează cu ușurătate importanța responsabilităților sfinte, decât cei care nu au responsabilități spirituale atât de mari. Un păcat este mai grav cu cât nivelul de sfințenie cerut de Dumnezeu este mai mare și cu cât influența aceluia păcat afectează pe mai mulți oameni.

Iosua a primit înștiințarea din partea Domnului că îl va șterge pe „Amalec de sub ceruri” (Exodul 17:14; Deuteronomul 25:19). Raportul biblic arată că nu pe timpul lui Iosua au fost nimiciți amaleciții, ci după mai multe secole, evreii au câștigat războaiele împotriva amaleciților. Poporul lui Dumnezeu a respectat porunca Sa de ai ucide cu desăvârșire pe păgânii care nu voiau să trăiască în armonie Legea Domnului și care îi determinau pe evrei să se închine unor dumnezei străini. Atunci când profetul Ilie a chemat întregul popor evreu să observe care este adevăratul Dumnezeu, profeții lui Baal au încercat, prin tot felul de practici păgâne de tăieturi pe corpurile lor, să fie ascultați de Baal dar nu au fost ascultați, dar când Ilie s-a rugat lui Dumnezeu, Domnul l-a ascultat și a coborât foc din cer ca să mistuiască jertfa. Apoi acesta i-a ucis pe cei 400 de profeți ai lui Baal și pe cele 450 de profetese ale lui Baal. „Dumnezeu a lucrat prin Ilie când i-a ucis pe profeții lui Baal, care au aprins focurile iadului în inima Isabelei pentru a răzbuna sângele preoților lui Baal. Un astfel de triumf fusese câștigat către Dumnezeul lui Israel, încât a stârnit puterile în tunicul lui”.⁹⁸ Ilie nu a ucis de capul lui, ci a lucrat conform voiei Lui.

Unii oameni se limitează doar la concepția că Dumnezeu are un caracter ca un susur blând și subțire (1 Împărăți 19:12), căci Domnul nu era nici în vânt, nici în cutremurul de pământ și nici în foc (1 Împărăți 19:11-12). Trebuie privită întreaga Biblie:

Referitor la afirmația din 1 Împărăți 19:12, care inspiră unele speculații interesante privitoare la caracterul lui Dumnezeu, eu aș fi mai precaut. Dumnezeu este văzut în Scriptură de atâtea ori vorbind pe diferite căi. Doar oamenilor cu o deosebită sensibilitate spirituală le poate vorbi printr-un „susur blând și subțire”. Lui Israel, Dumnezeu îi vorbise tocmai printr-o secetă cu foamete prelungită, apoi vorbise prin foc din cer. Preoților lui Baal le vorbise prin sabie. Lui Iov i-a vorbit „din mijlocul

---

⁹⁸ E. G. White, 1888, 488.1, <https://m.egwwritings.org/en/book/428.2346#2424>

furtunii”. Probabil, mesajul lui Dumnezeu a fost acela că, deși El vede adesea necesare asemenea demonstrații de forță, preferința Lui este să vorbească inimii noastre prin șoapta Duhului Sfânt. Poate acesta era mesajul, deși nu sunt sigur, nu am studiat problema aceasta. Un lucru îmi este clar însă, că Dumnezeu nu voia să-i spună lui Ilie că demonstrațiile de forță, în care el fusese implicat, erau capricii omenești sau acte diabolice, și că Dumnezeu nu lucrează în felul acesta. Ilie ar fi astfel vinovat că a folosit formulele magice în scopuri personale, distrugând vieți omenești prin foamete, foc și sabie... Dar faptul că Dumnezeu l-a luat la cer, în car de foc, nu în susur blând, arată că Dumnezeul lui Israel fusese complice cu Ilie în toate acestea. Nu în sensul Suveranului care permisesse nenorocirile, ci ca Unul care le-a inspirat și le-a executat.⁹⁹

Modul de ucidere a celor nelegiuți de către Dumnezeu este diferit de la caz la caz.

Uneori El nimicește în mod indirect: El își retrage prezența Sa de la cei care în mod constant au refuzat sau ignorat apelurile Duhului lui Hristos să se pocăiască, iar Nimicitorul cu agenții săi demonici abia așteaptă din partea lui Dumnezeu să li se îngăduie ca să îi ucidă pe acei oameni răi. Ellen White a menționat faptul că „aceeași putere de distrugere, pe care au arătat-o îngerii sfinți la porunca lui Dumnezeu, va fi manifestată de îngerii răi atunci când El le îngăduie. Sunt gata acum forțe și așteaptă doar îngăduința divină, ca să răspândească pustiirea pretutindeni”.¹⁰⁰

Un alt aspect despre caracterul nimicitor al Domnului:

Cartea lui Iov arată clar că diavolul nu acționează de capul lui, dincolo de permisiunea divină. De asemenea, cartea mai arată că lui Dumnezeu Îi pare rău de nenorocirile pe care le aduce sau le permite (Iov 2:3; Plângeri 3:31-37). Biblia ne învață că Hristosul preexistent a fost Dumnezeul Vechiului Testament. Prin urmare, toate acțiunile pe care le punem pe seama Tatălui, sunt în aceeași măsură ale Fiului. Și chiar dacă n-ar fi așa, ideea că Dumnezeu S-ar fi „pocăit” (!) în timpul Noului Testament, și S-ar fi decis să nu mai acționeze violent și să nu mai ucidă, este inacceptabilă, pentru că distruge imaginea consecvenței lui Dumnezeu.¹⁰¹

În finalul acestei secțiuni, cei care susțin că Dumnezeu îi nimicește pe oamenii răi, consideră că El știe totul și intervine la timp pentru a-i nimici pe păcătoșii răzvrățiți, deoarece ei depășesc limitele harului Său. În cazul distrugerii cetății Sodoma și a celorlalte

---

⁹⁹ Lăiu, “Caracterul „dezastruos” al Dumnezeului biblic”, <https://florinlaiu.com/caracterul-dezastruos-al-dumnezeului-biblic/>

¹⁰⁰ E. G. White, *TV*, 614.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2763#2769>

¹⁰¹ Lăiu, “Lui CH, pe tema GSM1888”, <https://florinlaiu.com/fata-misterioasa-a-caracterului-lui-dumnezeu/>

cetăți din câmpie, acestea au fost arse printr-o ploaie cu mingi de foc trimise de către cei doi îngeri (care l-au scos pe Lot și pe cei din familia lui din cetatea Sodoma). Mingile de foc care a căzut asupra cetății Sodoma, nu au fost niște meteoriți sau lava vreunui vulcan din împrejurimi, ci focul din Cer a fost dat de către cei doi îngeri ai lui Dumnezeu, care au împlinit porunca Sa de a nimici cu desăvârșire pe acei oameni nelegiuți, care au trecut peste limita harului Său și nu au vrut cu nici un chip să-și recunoască păcatele și apoi să nu le mai facă. Există mai multe feluri prin care El intervine și nimicește fie direct, fie indirect: (1) Domnul a fost Cel care i-a omorât pe cei care au nesocotit poruncile Sale în ceea ce privește slujbele sfinte fie pe leviți, fie pe preoți; (2) Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, își retrage ajutorul Său, atunci când El este adesea respins în cod constant, iar Satana cu îngerii răi vor pune stăpânire pe cei nelegiuți, nimicindu-i sub diverse forme; (3) la porunca Sa, copiii lui Dumnezeu din Vechiul Testament au nimicit pe cei ce erau dușmanii poporului Său: fie păgâni, fie evrei închinători la dumnezei străini; (4) îngerii lui Dumnezeu la porunca Lui îi protejează, îi observă sau îiucid pe oameni, depinzând de la caz la caz ce le poruncește Domnul. În ceea ce privește caracterul lui Dumnezeu, El are o îndelungă răbdare ca toți oamenii să se pocăiască și nu vrea să-i nimicească pe oameni. El vrea ca toți oamenii să fie în Cer, dar prin alegerile lor, cei nelegiuți, ajung să fie uciși prin una din cele 4 aspecte prezentate mai sus.

CAPITOLUL 3

POTOPUL CU FOC

Un eveniment mondial ce se va produce în viitor va fi arderea completă a întregii planete Pământ. Potopul cu foc este profetizat de către Ioan (Apocalipsa 20:7-10), de Petru (2 Petru 3:7,10), de Pavel (2 Tesaloniceni 1:6-10) și de alți scriitori biblici.

Imaginea 14: <https://www.goodfon.com/wallpaper/planeta-zvezdy-ogon-zemlya.html>

Cine va produce un incendiu atât de mare încât va arde întregul Pământ?

3.1. Caracterul non-violent al lui Dumnezeu la distrugerea planetei Pământ

Potopul cu apă din cartea Geneza a fost cauzat de către oamenii, prin nerespectarea legilor lui Dumnezeu. Prin schimbarea legilor naturii, oamenii au stricat apele de sus și astfel acestea au căzut pe Pământ producând un potop cu apă planetar. În ceea ce privește potopul cu foc de la sfârșitul luptei dintre Hristos și Satana, nu Dumnezeu va trimite foc din Cer, ci oamenii și demonii se vor război unii cu alții. Cât despre arme, acestea vor fi

pregătite pentru a distruge cetatea Noul Ierusalim, dar vor fi folosite pentru a se ucide între ei, iar focul care pare că coboară din Cer, de fapt va fi muniția de la arme care îi va mistui.

3.1.1. Potop cu foc

Dumnezeu a creat ființele inteligente și a vrut ca să ca ei să Îl iubească dintr-o atitudine plină de dragoste (agape) oferindu-le liberul arbitru să aleagă,¹⁰² fie se închine Persoanelor divine, fie să nu se asculte de Ei. Scopul lui Satana a fost ca să îi determine pe Adam și pe Eva ca să nu respecte porunca Lui de a nu mânca din pomul cunoștinței binelui și răului, neascultând astfel de Dumnezeu, ci de el.¹⁰³ Planul Satanei a fost de-a lungul miilor de ani să distrugă chipul lui Dumnezeu din oameni prin diverse dezastre naturale și tot felul de nenorociri „arătând spre toate aceste rele, să le prezinte ca fiind rezultatul faptului că Dumnezeu a creat pe om”.¹⁰⁴ E. White a continuat:

„[Omul] după păcătuirea sa, el n-a mai putut găsi deloc bucurie în sfințenie și, ca urmare, a căutat să se ascundă de prezența lui Dumnezeu. Aceasta este încă starea inimii nerenăscute. O astfel de inimă nu este în armonie cu Dumnezeu, și, deci, nu găsește nici o bucurie în comuniunea cu El. Păcătosul nu poate fi fericit în prezența lui Dumnezeu și de aceea va ocoli, se va retrage din compania ființelor sfinte.”¹⁰⁵

Dumnezeu mereu a căutat pe om să îl salveze din ruina păcatului și toate păcatele lumii au fost luate de către Hristos de la botez până la cruce.¹⁰⁶ Ucigașul care a stat în spatele oamenilor care l-au omorât pe Fiul lui Dumnezeu a fost Satana.¹⁰⁷ Prin moartea pe cruce a fost realizată moartea substitutivă a vinovăției păcatului, adică Hristos a luat asupra

---

¹⁰² E. G. White, *PP*, 34.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.54#63>

¹⁰³ E. G. White, *PP*, 55.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2674.143#160>

¹⁰⁴ E. G. White, *CH*, 17.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.35#36>

¹⁰⁵ E. G. White, *CH*, 17.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.35#37>

¹⁰⁶ E. G. White, *HLL*, 111-1.6, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.407#417>

Vezi și E. G. White, *HLL*, 755.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3574#3643>

¹⁰⁷ E. G. White, *HLL*, 746.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3574#3574>

Vezi și E. G. White, *HLL*, 761.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3655#3676>

Sa păcatele omenirii și a suportat El pentru ei moartea a doua (moartea veșnică),¹⁰⁸ iar ei prin jertfa lui Isus, primesc viața veșnică în dar, dacă ascultă de El. E. White a menționat că „jertfa lui Hristos ca ispășire pentru păcat este marele adevăr în jurul căruia se adună toate celelalte adevăruri. Pentru a fi înțeles și apreciat pe bună dreptate, fiecare adevăr din Cuvântul lui Dumnezeu, de la Geneza până la Apocalipsă, trebuie studiat în lumina care strălucește de la crucea Calvarului”.¹⁰⁹

După ce înălțarea lui Hristos, Arhivrajmașul lui Dumnezeu a urmărit și continuă să urmărească să fie prezentat greșit caracterul Lui înaintea ființelor inteligente, iar „el a îmbrăcat caracterul lui Dumnezeu cu atribute satanice, în totală contradicție cu adevărul”,¹¹⁰ având drept obiectiv „de a prezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, natura păcatului și adevăratele probleme puse în joc în Marea Luptă”.¹¹¹

În ceea ce privește timpul de har, E. White a scris că El le dă har oamenilor cu scopul ca, prin Duhul Lui, ei să se pocăiască și să se sfințească până la revenirea lui Isus:

Dumnezeu le dă — pentru un timp — viață, pentru ca ei să-și poată dezvolta caracterul și să-și manifeste principiile pe care le au. Odată îndeplinit acest lucru, ei culeg rezultatele propriei alegeri. Printr-o viață de răzvrătire, Satana și toți cei care se unesc cu el ajung în așa măsură să nu mai fie în armonie cu Dumnezeu, încât chiar prezența Lui ajunge să fie pentru ei un foc mistuitor. Slava Lui, care este iubire, îi va nimici.¹¹²

Într-o altă ocazie ea a scris ceea ce însemna în înțelegerea ei „slava Lui” și cum vor suferi sufletește cei răi respingând slava Sa: „slava Domnului este bunătatea și dragostea Lui”,¹¹³ iar într-o altă situație a menționat: „slava lui Hristos este caracterul Său și această

---

¹⁰⁸ E. G. White, *HLL*, 749.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3574#3610>

Vezi și E. G. White, *HLL*, 750.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3574#3615>

¹⁰⁹ E. G. White, *Ms 70*, 1901, par. 9, <https://m.egwwritings.org/en/book/14066.10587001#10587015>

¹¹⁰ E. G. White, *RH*, February 10, 1891, par. 1, <https://m.egwwritings.org/en/book/821.11055#11060>

¹¹¹ E. G. White, *TV*, 569.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2539#2571>

¹¹² E. G. White, *HLL*, 764.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3655#3694>

¹¹³ E. G. White, *BEcho*, February 15, 1892, par. 2, <https://m.egwwritings.org/en/book/493.315#322>

[slavă] este caracterul lui Hristos care atrage inimile oamenilor”.¹¹⁴ „Nu este deci o hotărâre arbitrară din partea lui Dumnezeu aceea de a exclude pe cei răi din ceruri, căci propria lor nevrednicie face imposibilă prezența lor acolo. Pentru ei, slava lui Dumnezeu ar fi un foc mistuitor. Ei ar prefera nimicirea numai ca să poată fi ascunși de fața Celui care a murit ca să-i răscumpere”.¹¹⁵ Ea a mai scris că „Dumnezeul nostru este un foc mistuitor’ (Evrei 12:29). În toți aceia care se supun puterii Sale, Duhul Sfânt va mistui păcatul. Dar, dacă oamenii se agață de păcat, ei se identifică astfel cu acesta. Atunci slava lui Dumnezeu, care nimicește păcatul, trebuie să-i nimicească și pe ei”.¹¹⁶ Autorul cărții Evrei a scris că „Dumnezeul nostru este ‘un foc mistuitor’” (Evrei 12:29), iar focul acesta reprezintă slava Lui care îi sfințește pe oamenii ascultători de El, pentru ca să reflecte din ce în ce mai bine/mult caracterul Său, dar în cazul celor răi, focul acesta îi chinuie sufletește și nu se simt bine când sunt puși în situația să asculte de poruncile Lui. Lor nu le place caracterul lui Dumnezeu care este altruist, pentru că ei au alte principii de guvernare a propriilor vieți, găsind plăcere în gânduri, cuvinte și fapte egoiste, inspirate de către Vrăjmaș.

Dumnezeu este sursa vieții și El dorește ca făpturile Sale inteligente să aibă viață. Orice făptură rațională (excluzând pe Satana și pe demoni) care este dispusă să asculte de Dumnezeu va trăi veșnic. Ceea ce produce un zid de despărțire între creaturi și Creator sunt păcatele. Dumnezeu nu nimicește, fiindcă nu îi stă în caracter. Plăcerea lui este să le dea viață creaturilor Lui, iar dacă este cazul să îi salveze. Deși Dumnezeu are puterea de a-l distruge pe Satana, nu îi stă în caracter să comită o asemenea faptă. Chiar dacă l-ar fi nimicit pe Vrăjmaș, îngerii nu puteau să înțeleagă și să vadă efectele pe care le aduc fructele păcatului - egoismului (invidia, mândria, clevetirea etc.) și mereu rămâneau îndoielnici cu privire la caracterul bun al lui Dumnezeu, iar concluzia din mintea lor ar fi

---

¹¹⁴ E. G. White, *RH*, February 12, 1895, par. 4, <https://m.egwwritings.org/en/book/821.14042#14049>

¹¹⁵ E. G. White, *CH*, 17.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.35#37>

¹¹⁶ E. G. White, *HLL*, 107.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.337#401>

fost eronată despre caracterul nonviolent al lui Dumnezeu. Dumnezeu a vrut să îi salveze, să le ofere posibilitatea tuturor creaturilor Sale inteligente ca să îi cunoască adevăratul Lui caracter, așa că i-a lăsat pe Satana, pe demoni și oamenii neascultători de voia Sa să își urmeze propriile căi separați de Dumnezeu, iar ca efect final al depărtării de Dumnezeu va avea loc distrugerea lor când se vor lupta unii împotriva altora.

Înainte de începerea celor 1000 de ani, Marea Controversă va lua sfârșit, iar adevăratul caracterul al lui Dumnezeu va străluci în cea mai frumoasă înțelegere. „Se va vedea că preceptele Legii Sale sunt desăvârșite și neschimbătoare. Păcatul își va descoperi natura sa și Satana își va arata caracterul său. Nimicirea păcatului va da satisfacție iubirii lui Dumnezeu și va restabili onoarea Sa înaintea unui univers de ființe care îndeplinesc cu plăcere voia Sa și în a căror inimă se află Legea Sa”.¹¹⁷

După ce se vor sfârși cei 1000 de ani (Apocalipsa 20:7), cetatea Noua Ierusalim se va coborî din Cer pe Pământ. Isus îi învie pe toți locuitorii Pământului. În acel moment Satana va prinde forțe proaspete când se va uita în jur. Îi va vedea pe toți oamenii care nu au fost de acord cu ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu. Vede în ei o foarte mare armată de oameni care sunt împotriva lui Hristos. Satana îi amăgește din nou spunându-le că acea cetate a invadat planeta și trebuie să o distrugă. Ajung să facă pregătirile necesare pentru război. Printre acești oameni vor fi toți conducătorii răi din toate generațiile și vor considera cucerirea Noului Ierusalim ca fiind o pradă ușoară. Satana mereu le va insufla că locuitorii Cetății sunt niște intruși, adică sunt dușmani lor. Oamenii din secolul al XXI-lea sunt învățați prin filme, prin desene și prin jocuri că va avea loc o invazie de extraterestri, iar acestora nu li se pare ceva special sau nou. În rândul celor care nu știu prea multe despre război și noile descoperiri militare, vor fi uimiți. Satana va pretinde că el, prin propria putere, i-a adus la viață. Interesant este că în tot acest timp Cetatea va avea porțile

---

¹¹⁷ E. G. White, *HLL*, 764.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3655#3696>

deschise. Oamenii cei răi vor avea posibilitatea să pună întrebări despre caracterul lui Dumnezeu. Ei vor avea ocazia de a afla felul cum procedează Dumnezeu cu păcatul, totuși din nefericire, nimeni nu va fi curios. Toți nelegiuții vor avea același gând: război. La un moment dat va apărea ca o proiecție pe un ecran uriaș încoronarea Fiului Omului ca Domn al domnilor și Împărat al împăraților. Prin această manifestare, Dumnezeu le va arăta că a rămas același, mereu va fi consecvent în dragostea Sa și le va mai arăta că în spatele tuturor lucrurilor rele (crime, războaie, violuri, furturi) a fost Satana. Oamenii nemântuiți vor mai vedea pe acea proiecție cum cei 4 îngeri buni țineau vânturile, cu scopul să îi protejeze. Orice ființă care va fi în afara Cetății vor îngenunchea și vor mărturisi: „drepte și adevărate sunt căile Tale Doamne” (Apocalipsa 15:3). Satana, prin această declarație, asta nu semnifică că se va pocăi, ci va fi doar o recunoaștere publică că Dumnezeu are dreptate, totuși în rebeliunea sa a răbufnit revoltat spunându-le tuturor celor nelegiuți să meargă ca să cucerească Cetatea intrușilor. După această situație urmează distrugerea păcătoșilor.¹¹⁸

Expresia „din cer s-a coborât un foc” (Apocalipsa 20:7) are un sens mai clar în zilele actuale, adică se referă la „foc de arme”. Când a făcut referire E. White în timpul vieții ei (secole XIX-XX) la această expresie,¹¹⁹ a specificat:

[Satana] se aruncă în mijlocul supușilor lui și încearcă să-i inspire cu propria furie, ridicându-i pe loc la luptă. Dar dintre toate milioanele pe care le-a amăgit la răscoală nu este nici unul care să-i recunoască supremația. Puterea lui este sfârșită. Cei nelegiuți sunt plini de aceeași ură față de Dumnezeu pe care o inspiră Satana; dar ei văd că situația lor este deznădăjduită, că nu pot birui în lupta împotriva lui Iehova. **Mânia lor se aprinde împotriva lui Satana și a acelor care au fost agenții lui în amăgire și, cu o furie demonică, se întorc împotriva lor.**¹²⁰

Cei răi sunt plini de aceeași ură față de Dumnezeu care îl inspiră pe Satana; dar văd că cazul lor este fără speranță, că nu pot prevala împotriva lui Iehova. Furia lor se aprinde împotriva lui Satan și a celor care au fost agenții săi în înșelăciune. **Cu**

---

¹¹⁸ Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2 - Nonviolența Neprihănită”, min. 00:06 – 04:35, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

¹¹⁹ Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 04:39 – 05:33, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

¹²⁰ E. G. White, TV, 671.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2984#3025>

furie demonică, ei se întorc asupra lor și urmează o scenă de luptă universală.¹²¹

Cuvintele expresiei „se întorc împotriva lor” din cartea *Tragedia Veacurilor* are aceeași însemnătate cu expresia „se întorc asupra lor și urmează o scenă de luptă universală” din cartea *Spirit of Prophecy, vol. 4*, cu alte cuvinte cei nelegiuți se vor lupta unii împotriva altora, astfel aceste expresii din cele două cărți sunt echivalente cu expresia „focul din cer”. Nelegiuții vor ajunge să fie înarmați din cap până-n picioare și gata pentru război. Cu toții vor avea o atitudine plină de o furie demonică, vor lupta unii împotriva altora fără să le mai pese de urmări. Consecințele alegerii vieții de trăire în păcat își vor arată atunci adevărata față criminală, astfel toată suprafața pământului va fi arena unui măcel cu arme. E. White, după ce a avut viziunea în secolul XIX, a scris în primul rând cititorilor din secolele XIX-XX care erau limitați în cunoștințe din punct de vedere militar. Profetul Zaharia a scris cititorilor din timpul său, folosind un limbaj specific cunoscut atunci, scriind: „iată urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele care vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea stând încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor și le va putrezi limba în gură” (Zaharia 14:12).¹²² Un alt profet, pe nume Ezechiel a prorocit despre Satana: „scot din mijlocul tău un foc care te mistuie și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc” (Ezechiel 28:18). Prin aceste cuvinte profetice, Dumnezeu a spus că Satana urmează să fie distrus de cei nelegiuți.

O imagine a distrugerii nelegiuților se poate vedea în exemplul din istoria împăratului Iosafat (2 Cronici 20:15-17; compară cu Apocalipsa 20:7-8).¹²³

În clipa când au început cântările și laudele, Domnul a pus o **pândă** împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moar și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătuți. Fiii lui Amon și ai lui Moab s-au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicească cu desăvârșire și să-i prăpădească. Și, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir, **s-au ajutat unii pe alții să se**

---

¹²¹ E. G. White, *4SP*, 487.1, <https://m.egwwritings.org/en/book/140.1896#1943>

¹²² Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 06:22 – 11:53, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

¹²³ Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 12:10 – 15:09, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

nimicească. Când a ajuns Iuda pe înălțimea de unde se zărește pustia, s-au uitat înspre mulțime, și iată că ei erau niște trupuri moarte întinse pe pământ și nimeni nu scăpase. (2 Cronici 20:22-24)

Este interesant că fiii lui Amon și ai lui Moab „s-au ajutat unii pe alții să se nimicească”. Aceste cuvinte sunt echivalente cu expresia „Domnul a pus o pândă”, adică Dumnezeu i-a lăsat pe acei oameni să acționeze așa cum vor ei, adică i-a lăsat să păcătuiască, cu alte cuvinte i-a lăsat în gândirea lor blestemată, iar acolo unde nu este prezența lui Dumnezeu oamenii ajung să se ucidă unii pe alții. În gândirea lor nelegiuită, toți sunt dușmani. Așa se va întâmpla și după perioada celor 1000 de ani, ei se vor omorî unii pe alții. Când vor vedea proiecția pe Cer vor înțelege mai clar că sursa nimicirii a fost întotdeauna Satana. Ei vor înțelege mai bine faptul că Dumnezeu a fost cel care a fost permanent de partea lor, oferindu-le protecția Sa. Cuvântul „pândă” are și sensul de descoperire a caracterului Său, adică cine este El și ce-i neprihănirea Sa: bunătate, milă, credincioșie și îndurare.¹²⁴

„Slava Lui, care este dragoste, îi va nimici”.¹²⁵ Focul din cer care a fost văzut în viziuni de Ioan și de E. White sunt niște cuvinte care au fost scrise pentru contemporanii lor folosind un limbaj simplu pentru că nu puteau înțelege mai mult decât „foc din Cer”, totuși oamenii din secolul actual au informații la o simplă căutare pe Google legat de focul de arme produse de rachete balistice, explozii nucleare, focoase termonucleare ș.a.m.d., iar dacă sunt pornite, vor părea ca niște „bile de foc” care cad ca din Cer. Cei nelegiuiți în momentul când vor conștientiza mai bine ce înseamnă cu adevărat slava lui Dumnezeu, vor înțelege ce au pierdut și se vor ucide unii pe alții cu o atitudine de dușmănie diabolică.¹²⁶

Descrierile biblice ale profetilor care se exprimă prin tot felul de imagini ale contemporanilor săi, ca de exemplu: războaie cu călăreți; acestea sunt scrise pentru ca

---

¹²⁴ Pentru a înțelege mai clar la se s-a referit Lătăianu atunci când a explicat termenul „pândă”, vezi Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 15:55 – 21:25, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

¹²⁵ E. G. White, *HLL*, 764.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3655#3694>

¹²⁶ Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 21:32 – 24:53, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

cititorii din acel secol să înțeleagă viziunea, dar oamenii de astăzi care înțeleg caracterul lui Dumnezeu nonviolent, vor considera că limbajul biblic este pentru niște oameni limitați în ceea ce privește armele de război, iar în secolul XXI se utilizează cuvinte de război actualizate mileniului III. Un exemplu ar fi la Nagasaki, unde oamenii care au fost atunci au mărturisit că a căzut „foc din Cer”, deoarece în felul acesta au perceput focul care venea (ca) din Cer, cu toate acestea nu era altceva decât bomba de la Hiroșima și Nagasaki. Orice explozie poate fi detonată în orice loc fie pe pământ, fie în aer sau fie sub apă. Acest limbaj de detonare ar fi foarte greu de crezut de niște oameni care nu au văzut vreo explozie programată și ar fi greu de explicat folosind un limbaj biblic sau al secolului XIX-lea.¹²⁷

Thomas a descris explozia de la Hiroșima, astfel: „în prima milionime de secundă după ora 8:16, o suliță de lumină roșie-purpurie s-a întins pe o lățime de sute de picioare, transformându-se apoi într-o strălucitoare **minge de foc**. Temperatura din cerul ei era de 50 de milioane de grade. În epicentru, la clinica Shima, care se aflase chiar sub detonație, temperatura atinsese câteva mii de grade... Cei dinăuntru s-au evaporat”.¹²⁸

Ezechiel a profetizat: „Atunci voi chema groaza împotriva lui pe toți munții Mei’, zice Domnul Dumnezeu; **‘sabia fiecăruia se va întoarce împotriva fratelui său’**” (Ezechiel 38:21). Tot Pământul va fi înconjurat de foc din cauza focului de arme pe care îl folosesc unii împotriva altora, iar acest incendiu planetar îi va arde pe nelegiuiți, iar apoi va arde toată planeta până se va stinge. Rolul focului nu este de a curăța păcatul din univers, deoarece păcatul ucide, păcatul este despărțirea de Dumnezeu. În ceea ce privește moartea lui Satana, Isaia precizează că va veni un moment când nu vor mai fi discuții despre cei nelegiuiți (incluzând și distrugerea lui Satana, Isaia 14:18-20). Dacă Dumnezeu ar face vreo faptă rea: aruncând pe cineva cu foc sau în foc, fie că este vreun demon sau om, asta ar rezulta că El ar pierde Marea Luptă, fiindcă Satana ar pretinde înainte Sa că nu

---

¹²⁷ Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 24:54 – 29:33, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

¹²⁸ Gordon Thomas, *Engola Gay* (trad. Dumitru Constantin, București: Editura Politică, 1983), 281.

i s-a permis să-și finalizeze planurile. Dumnezeu, Hristos, îngerii cei buni, lumile necăzute în păcat și cei mântuiți, cu toții vor vedea cum toți nelegiuții se vor ucide, prin diverse arme sofisticate, unii pe alții.¹²⁹

E. White a scris despre moartea tuturor nelegiuților:

Nu trebuie să-L considerăm pe Dumnezeu ca așteptând să-l pedepsească pe păcătos pentru păcatul său. Păcătosul aduce pedeapsa asupra sa. Acțiunile sale inițiază un șir de circumstanțe care aduc rezultatul sigur. Fiecare act de încălcare reacționează asupra păcătosului, lucrează în el o schimbare de caracter și îl face mai ușor să călcă din nou. Alegând să păcătuiască, omul se separă de Dumnezeu, se desparte de canalul binecuvântării, iar rezultatul sigur este ruina și moartea.¹³⁰

Atmosfera de acolo va fi ca într-un război al secolului XXI-lea, cu tot felul de explozii, creaturile vor arde de vii, din acest motiv în Biblie este specificat faptul că cei răi nu vor mai avea „nici rădăcină, nici ramură” (Maleahi 4:1). Astăzi prin armamentul militar se pot produce foarte multe explozii nucleare.

Imaginea 15: <https://obiectivnews.ro/razboi-nuclear-care-poate-izbucni-in-orice-clipa.html>

¹²⁹ Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 32:20 - 41:13, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

¹³⁰ E. G. White, 1888, 1576.1, <https://m.egwwritings.org/en/book/428.7562#7574>

În ziua aceea a măcelului vor fi declanșate aproape simultan, în mai multe locuri, explozii nucleare.

Imaginea 16: <http://www.cunoastelumea.ro/ziua-in-care-americanii-au-crezut-ca-a-inceput-razboiul-nuclear-incidentul-din-februarie-1971/>

Ca efect al acestor explozii vor produce falii, adică rupturi inimaginabile în scoarța terestră, iar din interiorul pământului vor izbucni jeturi mari de lavă aprinsă din combinarea petrolului cu focul exploziilor.

Imaginea 17:

<https://altmarius.ning.com/m/blogpost?id=3496555%3ABlogPost%3A716671>

În ceea ce privește atmosfera Pământului și a oceanului planetar, vor suporta transformări ale exploziilor nucleare, iar întreaga planetă va ajunge un lac de foc.¹³¹

Din perspectiva lui E. Waggoner, expresia „focul din Cer” ar fi:

Cerul și pământul de acum sunt păzite prin același Cuvânt [Cuvântul lui Dumnezeu, vezi versetul 5 din 2 Petru 3], „sunt păstrate în depozit, rezervate focului pentru ziua judecății și a pieirii oamenilor nelegiuți.” (2 Petru 3:7 KJV). În loc de „păstrate în depozit, rezervate focului pentru ziua judecății” [KJV], o traducere mai bună ar fi „depozitate cu foc, rezervate focului pentru ziua judecății” (...), [adică Dumnezeu] a depozitat foc în interiorul pământului actual, pe care îl păstrează acolo până la ziua judecății, când, la fel ca în cazul apelor potopului, focul din interiorul pământului, unindu-se cu focul care coboară de la Dumnezeu din Cer (Apocalipsa 20:9), îl va distruge [pe Pământ].¹³² O atenție deosebită trebuie acordată cuvântului „păstrate”. În loc ca toate lucrurile să continue așa cum au fost de la începutul creației, Pământul are în el elementele distrugerii sale și numai puterea lui Dumnezeu oprește catastrofa.¹³³ (...) Petru ne asigură că instrumentul distrugerii Pământului este deja pregătit și este stocat în el. La fel de sigur că Pământul a fost odată distrus de apă, așa cu siguranță va fi din nou distrus de foc.¹³⁴

Cu alte cuvinte, pentru E. Waggoner focul din Cer și focul din Pământ s-au unit pentru a distruge planeta. În ceea ce privește focul din Cer care va coborî de la Dumnezeu se referă la focul de arme, atunci când se vor omorî unii pe alții, în ziua ultimului război al celor nelegiuți.

E. White a detaliat despre evenimentul distrugerii Pământului, astfel: „pământul se crapă. Armele ascunse în adâncurile lui sunt scoase în afară. Flăcări nimicitoare izbucnesc din fiecare prăpastie deschisă. Chiar și stâncile ard. A venit ziua care va arde ca un cuptor. Elementele se topesc de dogoarea mistuitoare, chiar și pământul cu tot ce este pe el va arde (Maleahi 4:1-2; 2 Petru 3:10). Suprafața pământului pare o masă topită — un lac de foc uriaș, clocotind”.¹³⁵

---

¹³¹ Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 42:04 – 44:02, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

¹³² E. J. Waggoner, *PROLI*, 41.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/1474.148#212>

¹³³ E. J. Waggoner, *PROLI*, 42.1, <https://m.egwwritings.org/en/book/1474.148#215>

¹³⁴ E. J. Waggoner, *PROLI*, 42.3, <https://m.egwwritings.org/en/book/1474.148#217>

¹³⁵ E. G. White, *TV*, 672.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2984#3029>

Punând cap la cap informațiile scrise de E. Waggoner și E. White despre evenimentul arderii planetei Pământ, se poate concluziona că Pământul va arde într-un singur mod, și anume, va fi un mare război, unde se vor utiliza tot felul de arme nucleare (focul din Cer), iar după consumarea acestor arme Pământul va crăpa, iar focul de sub suprafața pământului (focul din interiorul Pământului) va țâșni sub formă de jeturi de foc arzând întreaga planetă Pământ.

Cu toate că Pământul va arde în întregime, ca un potop cu foc, totuși Cetatea Nouă Ierusalim va exista în acel potop cu foc. Cetatea nu se va ridica la Cer, ci va fi în acel potop precum era arca lui Noe în zilele potopului cu apă. O altă imagine frumoasă biblică este că cei mântuiți vor fi în Cetate așa cum erau cei trei tineri credincioși din Babilon, în cuptorul încins de șapte ori. Cei trei tineri au stat în picioare, nevătămați de foc, deoarece Fiul lui Dumnezeu a fost alături de ei. Tot așa se va întâmpla și cu cei mântuiți, unde Fiul lui Dumnezeu va fi alături de ei, fără ca ei să ardă în potopul cu foc. Limbajul biblic folosit de oamenii lui Dumnezeu despre caracterul lui Dumnezeu au fost exprimate pentru niște oameni care îl ascultau pe Dumnezeu din teamă, iar singura metodă potrivită pentru salvarea lor a trebuit să se exprime pe baza înțelegerii vocabularului lor. Totuși rămășița Sa, de la finalul timpului, va prezenta o perspectivă consecventă a principiilor nonviolentei caracterului lui Dumnezeu, iar după aceea Dumnezeu va face „un cer nou și un pământ nou” (Apocalipsa 21:1), unde niciodată nu va mai fi vreo nelegiuire, deoarece doar neprihănirea va domni.¹³⁶

E. White și-a exprimat convingerea cum vor fi nimiciți cei răi:

Atunci se împlinesc cuvintele profetului: „Căci indignarea DOMNULUI este peste toate națiunile și furia lui peste toate armatele lor, el le-a nimicit în întregime, El le-a dat măcelului” [Isaia 34:2 KJV]. „Peste cei stricați el va ploua cu cărbuni, foc și pucioasă și o groaznică furtună, aceasta va fi partea paharului lor” [Psalmul 11:6]. Focul coboară de la Dumnezeu din cer. Pământul este rupt. Armele ascunse în adâncurile sale sunt trase. Flăcări devoratoare au izbucnit din fiecare prăpastie

---

¹³⁶ Dorin Lătăianu, “Foc din cer 2”, min. 44:47 – 47:20, <https://youtu.be/eAYG7dPmu08>

făcută. Chiar pietrele au luat foc. A venit ziua care va arde ca un cuptor [Maleahi 4:1]. „Trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde” [2 Petru 3:10]. **Focul lui Tofet**¹³⁷ este „pregătit pentru regele”, conducătorul rebeliunii; rugul adânc și mare este pregătit și „suflarea Domnului îl aprinde ca un șuvoi de pucioasă” [Isaia 30:33]. Suprafața pământului pare o masă topită, un vast lac de foc fierbinte. Este timpul judecății și a morții veșnice a oamenilor nelegiuți - „o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion” [Isaia 34:8].¹³⁸

E. Waggoner a scris despre convingerea sa că cei nelegiuți de la sfârșitul celor 1000 de ani vor fi nimiciți de potopul cu foc, într-un mod similar cum s-a întâmplat pe timpul lui Noe, unde oamenii au fost nimiciți de potopul cu apă.¹³⁹ Expresia „din cer s-a coborât un foc care i-a mistui” (Apocalipsa 20:9) va fi produsă de cei răi, atunci când se vor omorî unii pe alții, prin declanșarea armelor, unde focul de la armamente va fi văzut ca fiind venind (ca) din Cer și se va produce potopul cu foc. Cei răi vor utiliza bombe provocând astfel cutremure, iar pământul se va crăpa datorită folosirii acestor arme. În interiorul pământului există cantități de petrol (care s-au făcut în interiorul pământului în decursul miilor de ani de după potopul cu apă). Petrolul este un foarte bun combustibil care arde, iar cantitatea imensă de petrol care se găsește în interiorul planetei Pământ, în momentul când va intrat în contact cu focul de la explozii, atunci se va produce un incendiu planetar – potopul cu foc.

E. White a menționat că există o cheie specială, și anume, „taina crucii”.¹⁴⁰ Prin studierea temei „taina crucii” se vor deschide noi perspective de a înțelege celelalte teme ale Bibliei. Cei ce studiază profund caracterul Său, vor înțelege într-o lumină mai mare

---

¹³⁷ Loc păgân unde erau trecuți copiii prin foc, practică adusă zeului Moloh.

În comentariile biblice AZȘ este menționat că „o transliterare a ebraicului *ge'hinnom*, ‘valea lui Hinom’, sau *ge'ben hinnom*, ‘valea fiului lui Hinom’ (Iosua 15:8), valea de la sud și vest de Ierusalim care se întâlnește cu Valea Chedron imediat la sud de Cetatea lui David și de Scăldătoarea Siloam (vezi la Ieremia 19:2). Regele nelegiuit Ahaz pare să fi introdus ritualul păgân barbar al arderii copiilor în cinstea lui **Moloh** pe un loc înalt numit **Tofet**, în valea lui Hinom (2 Cronici 28:3; compară cu *Profeți și Regi* de Ellen White, pagina 57), pe vremea lui Isaia”. Comentarii la Matei 5:22, <https://mybible.eu/ro/MAT.5.VDC>

¹³⁸ E. G. White, *4SP*, 487.2, <https://m.egwwritings.org/en/book/140.1896#1944>

¹³⁹ E. J. Waggoner, *PROLI*, 41.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/1474.148#212>

¹⁴⁰ E. G. White, *TV*, 652.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2862#2937>

ceea ce s-a petrecut la Calvar, iar „atributele lui Dumnezeu care ne umpluseră de teamă și de groază apar acum frumoase și atrăgătoare. Mila, bunătatea, dragostea părintească se văd unite cu sfințenia, dreptatea și puterea”.¹⁴¹ În altă parte a scris:

În toată viața Sa, Domnul Hristos vestise unei lumi căzute vestea cea bună a îndurării și iubirii iertătoare a Tatălui. Tema Sa era mântuirea pentru păcătosul cel mai mare. Dar acum, sub povara teribilă a vinovăției ce apăsa asupra Sa, nu putea vedea fața dătătoare de pace a Tatălui. Retragerea privirii dumnezeiești de la Mântuitorul în această oră a supremei dureri a străpuns inima Sa cu o întristare ce nu va putea niciodată să fie înțeleasă de către om. Atât de mare a fost chinul acesta, încât durerea fizică de-abia mai era simțită.¹⁴² (...) Nici împunsătura sulitei, nici chinurile crucii n-au provocat moartea lui Isus. Strigătul rostit în clipa morții, “cu glas tare” (Matei 27:50; Luca 23:46), șuvoiul de sânge și apă care a curs din coasta Sa dădeau mărturie despre faptul că **El a murit de sfâșiere de inimă. Inima Lui s-a frânt din cauza chinului sufletesc. El a fost ucis de păcatul lumii.**¹⁴³

La cruce, Isus a murit de moartea a doua – El a purtat povara păcatelor oamenilor până la Cruce. Păcatul lumii care a fost ridicat (Ioan 1:29) de către Mielul lui Dumnezeu și a fost manifestat în viața lui Isus print-o durere sufletească de neimaginat. Acest păcat al lumii reprezintă despărțirea de Dumnezeu. Durerea sufletească pe care a suportat-o Isus a fost un chin mult mai mare decât chinurile fizice pe care le avea. Hristos a suferit un chin sufletesc mult mai mare decât vor avea cei nelegiuți după cei o mie de ani, deoarece El a suportat toate păcatele umanității, pe când cei răi vor suporta doar propriile lor păcate.

Un alt lucru pe care îl menționează E. White despre caracterul lui Dumnezeu:

Dumnezeu l-ar fi putut nimici pe Satana și pe cei ce-l simpatizau tot atât de ușor cum cineva poate arunca o pietricică pe pământ; dar El n-a făcut aceasta. Răzvrătirea nu trebuia să fie biruită prin forță. Puterea constrângătoare se află numai sub cârmuirea lui Satana. Principiile Domnului nu sunt de natura aceasta. Autoritatea Sa se bazează numai pe bunătate, milă și iubire și prezentarea acestor principii reprezintă mijloacele ce trebuie folosite. **Cârmuirea lui Dumnezeu este morală, iar adevărul și iubirea trebuie să fie puterea predominantă.**¹⁴⁴

---

¹⁴¹ E. G. White, *TV*, 652.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2862#2937>

Despre taina crucii vezi ce a scris E. G. White, *CH*, 31.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.58#97>

¹⁴² E. G. White, *HLL*, 753.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3574#3631>

¹⁴³ E. G. White, *HLL*, 772.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3703#3721>

¹⁴⁴ E. G. White, *HLL*, 759.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3655#3662>

Există categorii de oameni: duhovnicești și firești. „[Cei duhovnicești] îi va învăța pe oameni calea unică de la păcat la neprihănire, dezvăluind lumii caracterul Aceluia care este Calea, Adevărul și Viața”.¹⁴⁵ Iar despre cei firești, a scris:

Dacă i s-ar îngădui să intre în ceruri, aceasta n-ar fi o bucurie pentru el. Spiritul/atitudinea iubirii neegoiste care domnește acolo: fiecare inimă răspunzând inimii iubirii infinite: n-ar trezi nici un ecou în sufletul său. Gândurile, interesele și motivele sale ar fi străine de cele ce determină acțiunile ființelor fără păcat care locuiesc acolo. El ar constitui o notă discordantă în armonia cerului. Pentru el, cerul ar fi un loc de tortură și ar dori să se ascundă de Acela care este lumina și centrul bucuriei cerului. Nu este deci o hotărâre arbitrară din partea lui Dumnezeu aceea de a exclude pe cei răi din ceruri, căci **propria lor nevrednicie face imposibilă prezența lor acolo.**¹⁴⁶

Mesajul care conține solia despre caracterul nonviolent al lui Dumnezeu are la bază paragraful scris de E. White: „caracterul Său trebuie făcut cunoscut. În întunericul lumii trebuie să fie vestită lumina slavei Sale: lumina bunătății, îndurării și adevărului Său”.¹⁴⁷

În finalul acestui capitol, adepții învățaturii nonviolentei lui Dumnezeu, au convingerea că după ce se termină cei 1000 de ani, nu Dumnezeu va fi Cel care îi va distruge pe cei nelegiuți trimițând foc din Cer, ci acei păcătoși răzvrățiți vor folosi tot felul de arme pe care le vor găsi și altele pe care le vor face pentru ca să cucerească Cetatea Nouă Ierusalim. Dar când vor înțelege că din cauza lui Satana și a agenților lui au pierdut ocazia ca să trăiască veșnic în Cetate, atunci cu o furie demonică vor folosi acele arme unii împotriva. În ceea ce privește focul care va coborî din Cer, acesta, de fapt, reprezintă focul de muniții și bombe care vor produce mari explozii. Datorită acelor explozii, mari cutremure de pământ vor fi, iar combustibilul de petrol din interiorul Pământului va intra în contact cu focul de la exploziile bombelor și un potop cu foc va arde tot Pământul.

---

¹⁴⁵ E. G. White, *RH*, February 10, 1891, par. 2, <https://m.egwwritings.org/en/book/821.11055#11061>

¹⁴⁶ E. G. White, *CH*, 17.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.35#37>

¹⁴⁷ E. G. White, *PDH*, 415.3, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2673.1811#1850>

3.2. Caracterul violent al lui Dumnezeu la distrugerea planetei Pământ

Potopul cu apă menționat în cartea Geneza este un exemplu de distrugere a celor nelegiuiți. Dumnezeu le-a dat antediluvienilor har ca să se pocăiască până la venirea potopului cu apă. Atitudinea de iubire față de Dumnezeu pe care o susțineau unii dintre ei trebuia manifestată prin credință, și anume, trebuiau să urce în arcă pentru a fi salvați de potopul cu apă trimis de Însuși Dumnezeu. În privința potopului cu foc de la finalul Marii Lupte dintre Hristos și Satana, Însuși Dumnezeu va coborî foc din Cer, iar cei nelegiuiți vor arde fiecare în funcție de numărul păcatele lor, unde cel mai mult va arde Satana.

Imaginea 18: <https://www.youtube.com/watch?v=Fwy9ebzSUDg>

3.2.2. Potopul cu foc

Cel mai cunoscut scriitor, de-a lungul deceniilor, dintre toți adventiștii de ziua a șaptea, a fost Ellen White. Ea a menționat despre publicațiile sale (numite „mărturii”) că

„nimic nu trebuie ignorat”,¹⁴⁸ fiindcă „**mărturiile însele vor fi cheia** care va explica soliile prezentate, așa cum Scriptura este explicată de Scriptură” (Isaia 28:10).¹⁴⁹ Numai pe baza „greutății dovezilor” se pot forma principiile de credință biblice, iar acestea sunt confirmate de materialele scrise de Ellen White.¹⁵⁰

E. White a precizat faptul că în cadrul Marii Lupte dintre Mihail și Satana (Apocalipsa 12:7), îngerii ascultători de Dumnezeu au fost ispitiți de Satana și de îngerii răzvrățiți să se alătore lor în răzvrătirea împotriva guvernării Tatălui și împotriva închinării Fiului. Nici un înger (fie bun, fie rău - incluzând și pe Satana) nu aveau cum să înțeleagă efectele în timp ale acestei răzvrătiri. Dacă El le-ar fi permis lui Satana și a îngerilor răi să facă tot ceea ce vor, atunci aceștia ar fi păcătuit foarte mult și s-ar fi nimicit foarte repede, totuși Dumnezeu în preștiința Sa nu a acceptat ca ei să facă orice lucru, pentru că „ființele cerești n-ar fi înțeles pe deplin că acesta a fost rezultatul inevitabil al păcatului. În mintea lor, ar fi rămas o îndoială cu privire la bunătatea lui Dumnezeu, ca o sămânță a răutății, care ar fi dat naștere la ucigătoarele roade ale păcatului și nenorocirii”.¹⁵¹

În alt loc a specificat despre judecățile Sale că sunt date fapturilor Lui având ca obiectiv de a-i „avertiza împotriva primejdiei de a sluji lui Satana”.¹⁵² Cu toate acestea, de-a lungul zecilor de secole oamenii nu au vrut să împlinescă poruncile lui Dumnezeu din dragoste pentru El și nici nu s-au pocăit de nelegiuirile lor, atunci când erau pedepsiți.¹⁵³ Un exemplu ar fi Moise și Aaron, atunci când l-au avertizat pe Faraon că toate nenorocirile care vin asupra Egiptului sunt niște efecte ale neascultării lui de a nu-i lăsa pe evrei să plece din țara Egiptului, cu toate că vedea efectele neascultării sale, totuși Faraon renunța

---

¹⁴⁸ E. G. White, *SAA*, 22.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/13851.287#289>

¹⁴⁹ E. G. White, *SAA*, 15.9, <https://m.egwwritings.org/ro/book/13851.190#197>

¹⁵⁰ E. G. White, *Ev*, 122.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2706.629#647>

¹⁵¹ E. G. White, *HLL*, 764.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3655#3695>

¹⁵² E. G. White, *CH*, 21.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.35#53>

¹⁵³ E. G. White, *TV*, 627.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2763#2827>

puțin câte puțin. Faraon nu ceda din dragoste pentru Dumnezeu, ci constrâns de situație că tot Egiptul suferea nenorocirile venite prin acele plăgi care au fost date de Dumnezeu. Mânia lui Dumnezeu era vizibilă din ce în ce mai mult prin fiecare plagă care venea asupra egiptenilor. Aceștia au suportat, toate urgiile, dar evreii nu au suferit nici o plagă, deoarece erau așezați într-un teritoriu protejat de El. După plaga a noua, Moise i-a spus lui Faraon că va veni ultima urgie asupra egiptenilor și „îngerul lui Dumnezeu îi va ucide întâii născuți”,¹⁵⁴ dacă nu-i va lăsa pe evrei să iasă din Egipt. Dar Faraon din nou s-a încăpățânat și toți locuitorii din teritoriul Egiptului care nu au uns cu sânge de miel pe ușorii ușii au suferit plaga: cei întâi născuți din fiecare familie au murit ucis de acel înger. După această ultimă urgie. Abia atunci i-au lăsat egiptenii pe evrei să plece din Egipt. Egiptenii și-au îngropat copiii morți „și au văzut că judecățile îngrozitoare ale lui Dumnezeu au încetat, s-au căit că i-au dat lui Moise permisiunea de a pleca. Egiptenii au regretat că fuseseră atât de slabi la minte încât să creadă că moartea întâiului născut a fost rezultatul puterii lui Dumnezeu”.¹⁵⁵

Plăgile menționate de Ioan în Apocalipsa 16 vor fi înaintea de cei 1000 de ani din Apocalipsa 20, unde oamenii neascultători de poruncile Sale vor trece prin chinurile plăgilor scrise în Apocalipsa 16. E. White, a scris că cei răi vor fi nimiciți:

La conferința generală a celor care cred în adevărul prezent, ținută la Sutton, Vermont, în septembrie 1850, mi-a fost arătat că **ultimele șapte plăgi vor fi turnate după ce Isus părăsește Sanctuarul**. Îngerul a spus: “**Mânia lui Dumnezeu și a Mielului este cea care provoacă distrugerile sau moartea celor răi**. La auzirea glasului lui Dumnezeu, sfinții vor fi puternici și redutabili ca o armată sub steagurile ei, dar ei nu vor împlini atunci judecata scrisă. Executarea sentinței va fi la încheierea celor o mie de ani”.¹⁵⁶

---

¹⁵⁴ E. G. White, *IM*, 118.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2002.507#518>

Vezi și E. G. White, *ISP*, 218.1, <https://m.egwwritings.org/en/book/141.839#897>

¹⁵⁵ E. G. White, *ISP*, 219.2, <https://m.egwwritings.org/en/book/141.839#900>

¹⁵⁶ E. G. White, *ExV*, 33.1, <https://m.egwwritings.org/en/book/3.150#151>

Vezi și E. G. White, *Scrieri Timpurii* (1851), 52.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2691.368#369>

Păcătoșii care trăiesc în păcatele lor fără să se pocăiască vor fi nimiciți, ca de exemplu antediluvienii care au murit sub apele potopului sau sodomiții care au murit de bilele cu foc; totuși nici una din aceste manifestări ale mâniei lui Dumnezeu de nimicire a răzvrătiților, nu poate fi comparată cu marea suferință și agonie a Fiului lui Dumnezeu de pe crucea Golgotei (care a suportat mânia lui Dumnezeu pentru o lume vinovată de neascultare față de Dumnezeu Tatăl).¹⁵⁷ Dumnezeu va pedepsi pe cei care Îl batjocoresc (porunca 3-a din Exodul 20:7) și se va răzbuna în locul poporului Său, iar „Satana și toți cei ce i s-au alăturat în răzvrătire **vor fi nimiciți**”.¹⁵⁸ Despre pedepsirea păcătoșilor, E. White a menționat că „asprimea pedepsei care îl așteaptă pe cel nelegiuit poate fi înțeleasă după neplăcerea Domnului de a aduce la îndeplinire judecata. Națiunea cu care El are o îndelungă răbdare și pe care nu o va lovi, până când nu va umple măsura nelegiuirii ei în cărțile lui Dumnezeu, va bea până la urmă din cupa mâniei neamestecate cu milă”.¹⁵⁹ Într-o altă ocazie a discutat despre consecințele păcatelor cunoscute și îngăduite: „ori de câte ori oamenii au venit înaintea lui Dumnezeu, **cultivând de bunăvoie păcatul, au fost nimiciți**. La a doua venire a lui Hristos, cei nelegiuiți vor fi nimiciți de ‘suflarea gurii Sale’ și prăpădiți de ‘arătarea venirii Sale’ (2 Tesaloniceni 2:8). **Strălucirea slavei lui Dumnezeu, care dă viață celui neprihănit, îi va nimici pe cei nelegiuiți**”.¹⁶⁰ Despre caracterul bun și drept al lui Dumnezeu, a precizat că atunci „când studiem caracterul divin în lumina crucii, vedem îndurare, blândețe și iertare amestecate cu nepărtinire și dreptate”.¹⁶¹

În momentul când El nimicește, nu o face neînțelept. E. White a specificat:

Acesta nu este un act al puterii arbitrare din partea lui Dumnezeu. Cei ce au respins mila Sa vor culege ceea ce au semănat. Dumnezeu este izvorul vieții; iar atunci când cineva alege să slujească păcatului, el se desparte de Dumnezeu și, în acest fel,

---

¹⁵⁷ E. G. White, *Ms 35*, 1895, par. 14, <https://m.egwwritings.org/en/book/14060.4919001#4919019>

¹⁵⁸ E. G. White, *HLL*, 763.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3655#3692>

¹⁵⁹ E. G. White, *TV*, 627.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2763#2827>

¹⁶⁰ E. G. White, *HLL*, 108.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.337#403>

¹⁶¹ E. G. White, *FA*, 333.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2013.1415#1458>

nu mai are legătură cu viața. El este străin “de viața lui Dumnezeu”. Hristos spune: “Toți cei ce Mă urăsc pe Mine, iubesc moartea” (Efeseni 4:18; Proverbele 8:36). Dumnezeu le dă — pentru un timp — viață, pentru ca ei să-și poată dezvolta caracterul și să-și manifeste principiile pe care le au. O dată înfăptuit acest lucru, ei culeg rezultatele propriei alegeri. Printr-o viață de răzvrătire, Satana și toți cei care se unesc cu el ajung în așa măsură să nu mai fie în armonie cu Dumnezeu, încât chiar prezența Lui ajunge să fie pentru ei un foc mistuitor. **Slava Lui, care este iubire, îi va nimici.**¹⁶²

Întâlnirea cu Hristos este un moment decizional în viața oricărui om, unde omul simte un chin sufletesc mai mic sau mai mare în funcție de păcatele sale care pun un zid de despărțire dintre acea persoană și Dumnezeu. Indiferent când se va întâlni acel om cu Isus fie că se va întâmpla evenimentul (întâlnirii) înainte or după închiderea harului (sau poate chiar după perioada celor 1000 de ani), va simți un chin sufletesc pentru că are cel puțin un păcat nemărturisit și nepărăsit:

O singură rază a slavei lui Dumnezeu, o singură licărire a curăției Domnului Hristos care pătrund în suflet fac ca fiecare pată de necurăție să apară dureros de clar descoperind diformitatea și defectele caracterului omenesc. Aceasta va pune în evidență dorințele nesfințite, necredințioșia inimii și necurăția buzelor. Actele de neascultare ale păcătosului, prin care acesta desconsideră legea lui Dumnezeu ca fiind fără valoare, îi sunt înfățișate privirii și înțelegerii, iar spiritul său este copleșit și mâhnit sub influența cercetătoare a Duhului lui Dumnezeu. El se dezgustă de sine însuși atunci când vede caracterul curat și fără pată al Domnului Hristos.¹⁶³

Hristos le-a oferit șansa tuturor oamenilor care trăiesc prin credința în El ascultând de El că vor moșteni viața veșnică (Ioan 3:36), totuși nelegiuții (atât demonii cât și oamenii răi), după perioada de 1000 de ani din Apocalipsa 20, „vor simți remușcări, disperare și ură”,¹⁶⁴ ei ar fi putut să trăiască veșnic alături de Hristos, dar au refuzat să se pocăiască în timpul vieții lor (Ezechiel 18:20; Eclesiastul 9:5,6,10; Psalmii 115:17; 146:4). Din nefericire, păcatele lor vor fi ca un zid mare de despărțire între ei și Dumnezeu (Isaia 59:2). Focul care va coborî din Cer îi va arde veșnic, adică focul în dreptul fiecărui

---

¹⁶² E. G. White, *HLL*, 764.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2000.3655#3694>

¹⁶³ E. G. White, *CH*, 29.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.58#87>

¹⁶⁴ E. G. White, *Ms 106*, 1897, par. 14, <https://m.egwwritings.org/en/book/14062.7298001#7298019>

nelegiuit nu se va stinge până în momentul când nu vor arde complet, iar duce ce vor arde nu va rămâne decât cenușa pe care o vor călca mântuiții (Maleahi 4:3).¹⁶⁵

În Biblie este precizat faptul că oamenii nimicesc planeta Pământ, dar Dumnezeu la timpul hotărât de El Îi va prăpădi pe acei nelegiuiți (Apocalipsa 11:18). De menționat că „distrugerea este o acțiune străină de firea lui Dumnezeu, dar adesea este singura soluție”,¹⁶⁶ iar un alt aspect este faptul că „nu este nicio deosebire între implicarea lui Dumnezeu (direct sau permisiv) în distrugerea de vieți omenești și implicarea lui Dumnezeu în scandalul executării lui Hristos – un imens blestem, care a fost transformat în cea mai mare binecuvântare (Galateni 3:13). Mântuirea noastră s-a putut face numai prin această mare nedreptate a crucii, prin care Dumnezeu poate să rămână drept și în același timp să îndreptățească pe vinovatul care se pocăiește”.¹⁶⁷

Dumnezeu va trimite fulgere din Cer când se va mânia, specifică E. White: „în ziua Domnului, chiar înainte de venirea lui Hristos, Dumnezeu va trimite fulgere din Cer în mânia Lui, care se vor uni cu focul din Pământ. [...] Pământul va fi în convulsie și va fi peste tot erupții și cutremure îngrozitoare. Dumnezeu îi va chinui pe locuitorii răi ai pământului până când vor fi nimiciți de pe aceasta. Sfinții sunt păstrați pe pământ în mijlocul acestor agitații îngrozitoare, așa cum Noe era păstrat în arcă în momentul potopului”.¹⁶⁸

Unii oameni consideră că Dumnezeu are un caracter bun și nu Îi stă în caracter să nimicească pe cineva. Totuși „când Isus promite solemn că la întoarcerea Sa ‘îl va tăia în două’ pe ispravnicul ipocrit și că îi va bate pe cei neascultători (Matei 24:48-51; Luca

---

¹⁶⁵ E. G. White, *Ms 106*, 1897, par. 15, <https://m.egwwritings.org/en/book/14062.7298001#7298020>

Vezi și E. G. White, *ISG*, 217.2, <https://m.egwwritings.org/en/book/104.798#801>

¹⁶⁶ Lăiu, “Caracterul „dezastruos” al Dumnezeului biblic”, <http://florinlaiu.com/caracterul-dezastruos-al-dumnezeului-biblic/>

Vezi și E. G. White, *TV*, 627.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2763#2827>

¹⁶⁷ Lăiu, “De ce Dumnezeu distruge?”, <http://florinlaiu.com/de-ce-dumnezeu-distruge/>

¹⁶⁸ E. G. White, *ISP*, 84.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/141.266#342>

12:41-42, 45-48), înseamnă că Domnul nu Se ‘pocăise’ de obiceiul Lui de a trata sever pe rebeli”.¹⁶⁹ Un alt aspect este menționat în următoarele cuvinte:

Plăgile din Apocalips 16 și pedeapsa finală a focului mistuitor din Apocalips 20 sunt amenințările cele mai severe și mai realiste. Ulcerațiile totale (boala lui Iov), prefacerea apei în sânge, contrastul letal dintre radiațiile solare extreme și întunericul universal absolut, prezența vizibilă a demonilor (deghizați în îngeri de lumină), cutremurul catastrofal mondial, asociat cu tsunami pe toate țărmurile (Luca 21:25), grindina uriașă și sfâșierea atmosferei, fulgerele slavei lui Hristos venind, combinate cu focul pământesc (rezervele naturale subterane, rezervele de arme nucleare etc.), toate acestea nu vor fi toate fenomene strict naturale, nici acțiuni ale diavolului, ci direct sau indirect, vor fi plăgi trimise de Dumnezeu, ‘neamestecate cu har’, pentru toți cei care au respins harul Lui și ultima avertizare. Da, vor fi la fel de reale, ca acelea din Egipt, doar că vor fi universale și incomparabile ca severitate.¹⁷⁰

După perioada celor 1000 de ani, E. White a scris că Satana se va înviora când îi va vedea înviați pe toți cei nemântuiți începând de la primul până la ultimul om răzvrătit față de poruncile lui Dumnezeu, iar speranța sa de a cuceri Cetatea Noul Ierusalim reapare în mintea sa. După aceea, le v-a spune nelegiuitorilor că el i-a înviat și locuitorii Cetății sunt inamicii lui,¹⁷¹ apoi el „se avântă în mijlocul urmașilor săi și încearcă să împingă mulțimea la acțiune. Dar foc de la Dumnezeu din Cer este aruncat ca o ploaie asupra lor”.¹⁷² „În timp

---

¹⁶⁹ Lăiu, “Fața misterioasă a caracterului lui Dumnezeu”, <https://florinlaiu.com/fata-misterioasa-a-caracterului-lui-dumnezeu/>

¹⁷⁰ Lăiu, “Fața misterioasă a caracterului lui Dumnezeu”, <https://florinlaiu.com/fata-misterioasa-a-caracterului-lui-dumnezeu/>

¹⁷¹ E. G. White, *TV*, 663.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2984#2990>

¹⁷² E. G. White, *ISG*, 217.2, <https://m.egwwritings.org/en/book/104.798#801> :

„Satana se repede în mijloc și încearcă să trezească mulțimea la acțiune. Dar focul de la Dumnezeu din Cer va cădea asupra lor ca o ploaie, iar oamenii mari și puternici, nobilii și oamenii săraci, adică nenorociți vor arde cu toții. Am văzut că unii au fost arși rapid, în timp ce alții au suferit mai mult timp focul. Au fost pedepsiți după faptele făcute în trup. Unii ardeau multe zile și, atâta timp cât era o parte din ei nearsă, tot sentimentul suferinței era în acel loc. Îngerul (mi-)a spus: ‘viermele vieții nu va muri; focul lor nu trebuie stins atâta timp cât există cea mai mică particulă pe care să o ardă.’”

Vezi și E. G. White, *TV*, 672.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2984#3029> :

„‘Căci orice încălțăminte purtată în învălmășeala luptei și orice haină de război tăvălită în sânge vor fi aruncate în flăcări, ca să fie arse de foc’. ‘Căci Domnul este mâniat pe toate neamurile și plin de urgie pe toată oștirea lor: El le nimicește cu desăvârșire, le măcelărește de tot’. ‘Peste cei răi plouă cărbuni, foc și pucioasă: un vânt dogoritor, iată paharul de care au ei parte’ (Isaia 9:5; 34:2; Psalmii 11:6). Flăcări cad de la Dumnezeu din Cer. Pământul se crapă. Armele ascunse în adâncurile lui sunt scoase în afară. Flăcări nimicitoare izbucnesc din fiecare prăpastie deschisă. Chiar și stâncile ard. A venit ziua care va arde ca un cuptor. Elementele se topec de dogoarea mistuitoare, chiar și pământul cu tot ce este pe el arde (Maleahi 4:1-2; 2 Petru 3:10). Suprafața pământului pare o masă topită — un lac de foc uriaș, clocotind.”

ce focul răzbunării lui Dumnezeu învăluie pământul, neprihăniții rămân în siguranță în Cetatea sfântă. Asupra celor care au avut parte de prima înviere a doua moarte nu are nici o putere (Apocalipsa 20:6). **În timp ce pentru cei răi Dumnezeu este un foc mistuitor, pentru poporul Lui este un soare și un scut (Psalmii 84:11)**”.¹⁷³

Există unii adventiști de ziua a șaptea care consideră că pionierii bisericii lor aveau convingerea că Dumnezeu nu nimicește pe nimeni. Dacă cineva se uită în istoria Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea vor observa că, din anul 1844 până în 2021, la nivel mondial, sau altfel spus, la nivel oficial, adventiștii au avut convingerea și continuă să aibă doctrina că, după cei 1000 de ani din Apocalipsa 20, Dumnezeu va trimite foc din Cer și îi va distruge pe cei nelegiuți, incluzând pe Satana, pe toți demonii și pe toți oamenii nemântuiți (Apocalipsa 20:9).¹⁷⁴

Vezi și E. G. White, *4SP*, 487.2, <https://m.egwwritings.org/en/book/140.1896#1944> :

Atunci se împlinesc cuvintele profetului: ‘Domnul este mânios pe toate neamurile și furios pe toate oștirile lor. El le nimicește cu desăvârșire, le dă spre a fi măcelărite’ [Isaia 34:2, Biblia Fidela]. ‘Peste cei răi plouă cărbuni, foc și pucioasă: un vânt dogoritor, iată paharul de care au ei parte’ [Psalmii 11:6]. Focul coboară de la Dumnezeu din Cer. Pământul este rupt. Armele ascunse în adâncurile sale sunt scoase. Flăcări devoratoare au izbucnit din fiecare prăpastie căscată. Chiar pietrele vor arde. A venit ziua care va arde ca un cuptor [Maleahi 4:1]. Elementele se topesc de căldura fierbinte, și pământul și lucrările care sunt acolo vor arde [2 Petru 3:10]. Focul lui Tophet este <<pregătit pentru rege>>, liderul rebeliunii; grămada lui este adâncă și mare și ‘suflarea Domnului îl aprinde ca un șuvoi de pucioasă’ [Isaia 30:33]. Suprafața pământului pare o masă topită, un lac de foc vast și fierbinte. Este timpul judecății și pierderii oamenilor nelegiuți - ‘o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion’ [Isaia 34:8].”

¹⁷³ E. G. White, *IM*, 429.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2002.2016#2021>

¹⁷⁴ Ellen White Estate (ed.), “Fundamental Principles” (1872), 14.1, <https://m.egwwritings.org/en/book/928.7#76>

Vezi și Ellen White Estate (ed.), “Fundamental Principles” (1889), 151.7, <https://m.egwwritings.org/en/book/931.4#37> :

(Principiul de credință, numărul) „27. Că la sfârșitul celor o mie de ani Domnul coboară împreună cu poporul Său și cu Noul Ierusalim (Apocalipsa 21:2), morții răi sunt înviați și urcă pe suprafața pământului încă neînnoit și se adună în jurul orașului, tabăra sfinților (Apocalipsa 20:9), iar **focul coboară de la Dumnezeu din Cer și îi devorează**. Ele sunt apoi consumate, rădăcină și ramură (Maleahi 4:1), devenind ca și când nu ar fi fost (Obadia 1:15,16). În această distrugere veșnică din prezența Domnului (2 Tesaloniceni 1:9), cei răi întâmpină ‘pedeapsa veșnică’ amenințată împotriva lor (Matei 25:46), care este moartea veșnică (Romani 6:23; Apocalipsa 20:14,15). Aceasta este pierderea oamenilor nelegiuți, focul care îi consumă fiind focul pentru care ‘cerurile și pământul, care sunt acum, ... sunt păstrate în depozit’ care va topi chiar și elementele cu intensitatea sa și va curăța Pământul de cele mai adânci pete ale blestemului păcatului (2 Petru 3:7-12).”

Sau vezi și Adventist archives (ed.), “Yearbooks” (1889), 151, <http://documents.adventistarchives.org/Yearbooks/YB1889.pdf>

Vezi și Ellen White Estate (ed.), “Fundamental Beliefs” (1931), 380.1, <https://m.egwwritings.org/en/book/925.8#34>

Un profesor teolog pensionar pe nume Florin Lăiu a scris că nu a auzit despre doctrina nonviolentei lui Dumnezeu în Adventism decât după anul 1988: „Nu există nici o legătură între 1888 și teoria aceasta modernă că Dumnezeu nu pedepsește. Nu există așa ceva nici măcar în scrierile de mai târziu ale lui Jones și Waggoner, când erau rătăciți. Eu nu am menționat nimic în cartea mea *Sindromul Minneapolis* despre teoria că ‘Dumnezeu nu ucide’. Nici nu auzisem despre o asemenea erezie în 1988”.¹⁷⁵

Unul dintre cei mai cunoscuți pionieri Adventiști de Ziua a Șaptea a fost Ellet Joseph Waggoner. El a scris în mai multe cărți că Dumnezeu îi va distruge pe nelegiuți.

- Domnul domnește în neprihănire și „Înainte Lui merge focul și arde de jur împrejur pe potrivnicii Lui.” și dealurile se topesc ca ceara în prezența Domnului (Psalmii 97:1-5). Deci, când vine Hristos, este „într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos” (2 Tesaloniceni 1:8). Deci, în cele din urmă, când cei răi sunt adunați toți împreună pentru a lupta împotriva lui

---

Vezi și Ellen White Estate (ed.), “Fundamental Beliefs” (1942), 6.2, <https://m.egwwritings.org/en/book/927.10#34>

Vezi și Ellen White Estate (ed.), “Fundamental Beliefs” (1955), 5.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/923.12#36>

Vezi și Ellen White Estate (ed.), “Fundamental Beliefs” (1965), 6.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/929.9#32>

Vezi și Ellen White Estate (ed.), “Fundamental Beliefs” (1975), 6.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/924.12#36>

Vezi și Ellen White Estate (ed.), “Fundamental Beliefs” (1981), 8.8, <https://m.egwwritings.org/en/book/930.4#62>

Vezi și Adventist archives (ed.), “Yearbooks” (2006), 8, <https://documents.adventistarchives.org/Yearbooks/YB2006.pdf>

Vezi și Adventist archives (ed.), “Yearbooks” (2020), 11, <https://documents.adventistarchives.org/Yearbooks/YB2020.pdf>, iar traducerea românească a fost preluată de pe link-ul: <https://www.adventist.ro/index/mileniul-si-sfarsitul-pacatului/> :

(Doctrina, numărul) „27. Mileniul reprezintă domnia de o mie de ani a Domnului Hristos cu sfinții Săi în ceruri, între prima și a doua înviere. În acest timp, morții cei nelegiuți vor fi judecați; pământul va fi cu totul pustiu, fără ființe umane vii care să-l locuiască, fiind ocupat numai de Satana și îngerii săi. La sfârșitul mileniului, Domnul Hristos cu sfinții Săi și Cetatea cea sfântă vor coborî din ceruri pe Pământ. Morții cei nelegiuți vor fi atunci înviați și, împreună cu Satana și cu îngerii lui, vor înconjura cetatea; dar **foc va coborî de la Dumnezeu și-i va arde și va curăța pământul**. Universul va fi astfel eliberat pentru totdeauna de păcat și de păcătoși (Apocalipsa 20; 1 Corinteni 6:2,3; Ieremia 4:23-26; Apocalipsa 21:1-5; Maleahi 4:1; Ezechiel 28:19,20).

¹⁷⁵ Lăiu, “Lui CH, pe tema GSM1888”, <https://florinlaiu.com/lui-cosmin-pe-tema-gsm1888/>

Dumnezeu și a poporului Său, **focul coboară de la Dumnezeu din Cer și îi nimicește** (Apocalipsa 20:8,9).¹⁷⁶

- În această Prezență, în mijlocul focului, sfinții lui Dumnezeu vor locui în eternitate, dar pentru ca ei să poată face acest lucru, trebuie ca de aici ei să devină obișnuiți cu slava lui Dumnezeu de care tot pământul este plin. Privind-o, ei devin schimbați în același chip, „din slavă în slavă”, prin Duhul Domnului (2 Corinteni 3:18). **Prezența Domnului mistuie tot ce este rău** și de aceea, locuirea lor cu Dumnezeu în acest timp îi potrivește pentru slava Sa neacoperită.¹⁷⁷
- Într-adevăr, **focul cel veșnic este cel care îi mistuie pe cei răi**, dar nu este foc special creat pentru acest scop, iar faptul că el este veșnic nu dovedește că cei care suferă vor trăi etern, dimpotrivă. Toți, atât sfinți cât și păcătoși, vor fi în mijlocul lui, așa că toți vor fi tratați la fel, iar Dumnezeu nu poate fi acuzat de nedreptate; dar natura oamenilor va determina modul în care îi va afecta focul. Doar cei care au devenit transformați în asemănarea lui Dumnezeu, care au viața Lui ca viață a lor, așa încât sunt părtași naturii divine, părtași slavei Lui, vor fi capabili să vină prin foc fără să fie nimiciți și, de fapt, să continue să locuiască în El. Ei sunt de aceeași natură ca flacăra mistuitoare și de aceea pot locui în ea fără să fie mistuiți. Toți ceilalți vor pieri. Mila lui Dumnezeu ține pentru totdeauna și ceea ce perpetuează existența celor care devin asimilați de ea, pune capăt existenței răzvrătiților.¹⁷⁸
- Oamenii nu primesc decât rezultatul lucrării lor. Dumnezeu nu este arbitrar. El nu a fixat decrete arbitrare declarând că oricine le încalcă va suferi răzbunarea Sa. **Pedeapsa care va veni asupra celor nelegiuți este rezultatul normal al propriei lor alegeri.** Dumnezeu este singura sursă de viață. Viața Sa este pace. Atunci când oamenii Îl resping singura lor alternativă rămâne mânia și moartea (...). Păcatul este înfășurat în necazuri și moarte; pe acestea ei le aleg atunci când îl resping pe Domnul.¹⁷⁹
- Necaz și strâmtorare. - Cei care păcătuiesc sunt copiii mâniei (Efeseni 2:3). Mânie și urgie, necazuri și strâmtorare cu siguranță vin asupra celor care fac răul. Însă necazurile și strâmtorarea vor avea un sfârșit. Faptul că, cu excepția celor care sunt ai lui Hristos la venirea Sa, nimeni nu va primi nemurirea dovedește că toți ceilalți vor înceta să existe. Pedeapsa celor nelegiuți cuprinde chinuri, însă chinurile, oricât de mult ar dura, se vor termina cu **distrugerea integrală** a acestora. Mânia lui Dumnezeu se va sfârși (...). Mânia Sa va înceta, nu pentru că El se va împăca cu păcatul, ci deoarece păcatul va dispărea împreună cu cei ce-l practică.¹⁸⁰

---

¹⁷⁶ E. J. Waggoner, *PTUK*, June 29, 1899, 407.2, <https://m.egwwritings.org/en/book/12433.3672#3763>

¹⁷⁷ E. J. Waggoner, *PTUK*, June 29, 1899, 407.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/12433.3672#3765>

¹⁷⁸ E. J. Waggoner, *PTUK*, June 29, 1899, 407.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/12433.3672#3766>

¹⁷⁹ E. J. Waggoner, *WOR*, 33.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/1613.276#354>

¹⁸⁰ E. J. Waggoner, *WOR*, 34.3, <https://m.egwwritings.org/en/book/1613.276#358>

- „Marea zi a Domnului va termina lucrarea prin **distrugerea celor ale căror pretenții înalte i-au făcut să Îl ignore pe Dumnezeu**”.¹⁸¹
- „Dumnezeu nu este om, ca să Se simtă ofensat din cauza faptului că rangul Său nu Îi este recunoscut; El este blând și umil în inimă. Blestemul nu este decât o expunere a actului [păcatului]”.¹⁸²
- [Dumnezeu] a depozitat foc în interiorul Pământului actual, pe care îl păstrează acolo până la ziua judecății, când, la fel ca în cazul apelor potopului, focul din interiorul pământului, unindu-se cu **focul care coboară de la Dumnezeu din Cer** (Apocalipsa 20:9), îl va distruge [pe Pământ].¹⁸³ (...) Petru ne asigură că instrumentul distrugerii Pământului este deja pregătit și este stocat în el. La fel de sigur ca Pământul a fost odată distrus de apă, așa cu siguranță va fi din nou distrus de foc.¹⁸⁴

Deși unii cred că E. Waggoner a susținut doctrina nonviolentei lui Dumnezeu, se poate observa din paragrafele citate mai sus că el credea că Dumnezeu nimicește.

Un alt pionier cunoscut a fost Allonso Trevier Jones și a scris despre învățătura că Dumnezeu îi va distruge pe păcătoși:

- Oamenii, indiferent de religia lor, sunt supuși lui Dumnezeu. Pot exista ei fără Dumnezeu? (Audiența: „Nu!”) Dacă vreun om prin vreun act personal ar putea să devină cu adevărat independent de Dumnezeu, ar mai putea exista? (Audiența: „Nu!”) Ce a încercat Satana să facă la început? Nu a încercat să devină independent de Dumnezeu, existent prin sine însuși? Dacă el și-ar fi putut îndeplini scopul, ce ar fi realizat? (O voce: „Distrugerea lui.”) Era obligat să existe, pentru că el nu putea să existe fără Cel care îl crease; dar în ambiția lui nebunească, în egoismul său intens care l-a orbit cu totul, el credea că putea trăi fără Dumnezeu care îl crease.¹⁸⁵
- „Tocmai pentru aceea, într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.” **Ce este focul care o va arde de tot?** „Atunci se va arăta acel nelegiuit, pe care **Domnul [Isus] îl va nimici cu suflarea gurii Sale**, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.” „Căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor” pentru nelegiuire. Mulțumim Domnului că este așa! Dar fraților, El este o salvare glorioasă pentru cei

¹⁸¹ E. J. Waggoner, *PTUK*, January 26, 1899, 52.3, <https://m.egwwritings.org/en/book/12433.534#565>

¹⁸² E. J. Waggoner, *PTUK*, January 26, 1899, 52.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/12433.534#566>

¹⁸³ E. J. Waggoner, *PROLI*, 41.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/1474.148#212>

¹⁸⁴ E. J. Waggoner, *PROLI*, 42.3, <https://m.egwwritings.org/en/book/1474.148#217>

¹⁸⁵ A. T. Jones, *GCDB*, March 3, 1893, 470.4, <https://m.egwwritings.org/en/book/1661.6072#6324>

care sunt liberi de nelegiuire. Să-L lăsăm să ne curețe acum de nelegiuire, pentru că atunci când se va arăta slava Lui să nu fim mistuiți, ci schimbați într-o asemănare a slavei Lui. Aceasta este voia Lui.¹⁸⁶

Susținătorii concepției nonviolentei lui Dumnezeu consideră că la Conferința Generală de la Minneapolis din anul 1888, doi pionieri pe nume A. T. Jones și E. J. Waggoner au prezentat învățătura că Dumnezeu nu nimicește, dar se poate observa din cele scrise de ei (după anul 1888) că nu erau de acord cu doctrina nonviolentei lui Dumnezeu.

Oamenii care vor să trăiască pentru sine, adică într-un stil de viață egoist, chiar dacă ar dori să ajungă în Paradis/Rai, în locul Acela nu se vor putea bucura în mod egoist în compania făpturilor inteligente (cărora le place sfințenia caracterului Său). E. White a zis:

Dacă i s-ar îngădui să intre în ceruri, aceasta n-ar fi o bucurie pentru el. Spiritul iubirii neegoiste care domnește acolo: fiecare inimă răspunzând inimii iubirii infinite: n-ar trezi nici un ecou în sufletul său. Gândurile, interesele și motivele sale ar fi străine de cele ce determină acțiunile ființelor fără păcat care locuiesc acolo. El ar constitui o notă discordantă în armonia cerului. Pentru el, cerul ar fi un loc de tortură și ar dori să se ascundă de Acela care este lumina și centrul bucuriei cerului. Nu este deci o hotărâre arbitrară din partea lui Dumnezeu aceea de a exclude pe cei răi din ceruri, căci propria lor nevrednicie face imposibilă prezența lor acolo. **Pentru ei, slava lui Dumnezeu ar fi un foc mistuitor. Ei ar prefera nimicirea numai ca să poată fi ascunși de fața Celui care a murit ca să-i răscumpere.**¹⁸⁷

Există unii creștini care susțin nonviolența lui Dumnezeu, deoarece pentru ei Dumnezeu care a dat Legea, nu o va călca. El care a zis să nu ucizi, El este primul care nu va încălca, ci va respecta Legea. Dar aceștia nu au luat în calcul următorul aspect:

Porunca a șasea nu interzice luarea vieții celor vinovați după Lege (în cadrul teocrației vechi israelite, sau în război, sau în acțiunile lui Dumnezeu), ci interzice asasinatul, precum și orice neglijență față de viața aproapelui. Cuvântul lui Dumnezeu spune că El are putere să ia viața și s-o dea iarăși (Deuteronomul 32:39). Numai Dumnezeu va putea aduce pedeapsa finală asupra rebelilor la sfârșit. Nimeni altcineva n-ar putea distruge pe Satan și oștile lui.¹⁸⁸

Un alt aspect este faptul că „Dumnezeu niciodată nu a distrus și nu va distruge vieți, presupunând că acest fapt ar prejudicia grav imaginea și caracterul Lui, atunci înseamnă că dumnezeul acestor liberali este fie nepăsător, fie incapabil, devreme ce a știut ce au scris

---

¹⁸⁶ A. T. Jones, *GCDB*, February 2, 1893, 115.3, <https://m.egwwritings.org/en/book/1661.1216#1488>

¹⁸⁷ E. G. White, *CH*, 17.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2010.35#37>

¹⁸⁸ Lăiu, “Lui CH, pe tema GSM1888”, <https://florinlaiu.com/lui-cosmin-pe-tema-gsm1888/>

oamenii Lui despre El, iar El nu a luat nicio măsură”.¹⁸⁹ Nu se știe dacă există „altă ieșire din situația aceasta, decât să-L acceptăm pe Dumnezeu așa cum S-a descoperit El prin profeții Lui, și să nu încercăm să-L cosmetizăm”.¹⁹⁰

În concluzia acestei secțiuni, susținătorii caracterului violent al lui Dumnezeu pe baza scriitorilor din Biblie, a pionierilor adventiști de ziua a șaptea, a lui Ellen White și a actualilor pastori adventiști, consideră că Dumnezeu va coborî foc din Cer și îi va mistui pe nelegiuți printr-un potop cu foc, la sfârșitul celor o mie de ani din Apocalipsa 20.

---

¹⁸⁹ Lăiu, “Fața misterioasă a caracterului lui Dumnezeu”, <https://florinlaiu.com/fata-misterioasa-a-caracterului-lui-dumnezeu/>

¹⁹⁰ Lăiu, “Fața misterioasă a caracterului lui Dumnezeu”, <https://florinlaiu.com/fata-misterioasa-a-caracterului-lui-dumnezeu/>

CONCLUZII

Pe baza celor studiate, concluzia mea asupra acestui subiect este că în această Mare Luptă spirituală, care a început în Cer de către Lucifer (Satana) s-a mutat apoi pe Pământ. Sunt de acord cu susținătorii învățaturii că Dumnezeu nimicește. În studiu meu personal am sesizat că sunt două extreme: (1) fie o extremă că Dumnezeu nu nimicește deloc; (2) fie cealaltă extremă că atât binele cât și răul vin de la Dumnezeu, iar demonii nu distrug pe nimeni. Totuși există și calea cea bună, adică calea de mijloc, care este mai greu de observat. Trebuie un discernământ spiritual pentru a nu putea cădea în una din cele două extreme și ci de a merge pe calea de mijloc. Linia de mijloc este atunci când se acceptă înțelegerea că Dumnezeu poate să-i nimicească, El Însuși, pe nelegiuți: (1) fie într-un mod direct (ex. Abihu, Uza etc.), (2) fie într-un mod indirect, poruncindu-le unor îngeri buni sau unor oameni buni (ex. Ilie) ca să îi ucidă pe păcătoșii răzvrățiți care nu fac voia Sa sau (3) demonii îi pot ucide pe oameni, atunci când El își retrage protecția Sa.

Într-o dispută între farisei și Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos le-a spus: „Orice împărăție dezbinată împotriva ei însăși este pustiită și orice cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși nu poate dăinui. Dacă Satana scoate pe Satana, este dezbinat; deci cum poate dăinui împărăția lui? Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit peste voi” (Matei 12:25,26,28). Împărăția lui Dumnezeu poate dăinui, dacă nu există vrăjmași care să îi strice împărăția Sa. Isus, prin puterea primită de la Tatăl, a acționat în mod direct scoțând demoni din oameni, în acest fel împărăția Lui poate dăinui în pace. După înălțare, Fiul lui Dumnezeu a scos demoni prin apostolii Săi (Marcu 16:20; Faptele Apostolilor 16:18), astfel Dumnezeu a lucrat indirect în scoaterea demonilor, iar omul a fost agentul prin care au fost scoși demonii.

Ellen White a scris că Fiul lui Dumnezeu a acționat în mod indirect la nimicirea cetății Sodomei, prin acei doi îngeri. În cazul distrugerii cetății Ierihonului, Mihael

(Hristos) și îngerii cei buni au participat direct la nimicirea acelei cetăți, chiar și a altor cetăți din vechime. Îngerii de sub conducerea Fiului lui Dumnezeu, la porunca Sa, pot să nimicească pe orice om neascultător, dar pot să-i și apere pe oamenii ascultători de voia Sa. După cei 1000 de ani, Dumnezeu va coborî foc din Cer pentru a-i mistui pe Satana, pe îngerii cei răi și pe toți oamenii (Matei 25:41) care au refuzat guvernarea Tatălui și ascultarea/închinarea Fiului.

Oamenii au dureri fizice și sufletești, unde chinurile sufletești sunt de multe ori mai mari decât cele fizice. Nelegiuții vor arde într-un foc veșnic. Ei vor avea chinuri sufletești foarte mari la judecata de apoi (2 Corintei 5:10). Hristos îi va nimici cu suflarea gurii Sale, cum va face și cu omul fărădelegii - antihrist (2 Tesaloniceni 2:8). Expresia „foc veșnic” (Iuda 1:7) are două sensuri: (1) sensul principal, cei răi vor arde până se va mistui focul și (2) sensul spiritual, consecințele faptelor lor care sunt veșnice. Domnul Isus a murit de cea de-a doua moartea pe crucea Golgotei în locul păcătoșilor care s-au pocăit (care au murit, începând de la Abel) și care se vor mai pocăi. Isus a murit de moartea a doua pe crucea de pe Golgota. Hristos a simțit chinurile sufletești (despărțirea de Dumnezeu) ca fiind mai mare decât chinurile fizice la care a fost supus: batjocorit, bătut cu bice, purtarea crucii și pironirea pe cruce.